

СЛУЖБА

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно на хрватскохрватски, словенечки и македонски јазик — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Народната банка за претплата и посебни издања 181-13-642-32 за огласи 181-13-642-31.

Среда, 2 јуни 1965

БЕЛГРАД

БРОЈ 25

ГОД. XXI

Цена на овој број е 150.— дин. — Претплата за 1965 година изнесува 1.500.— дин а за странство 1.500.— динари — Редакција: Улица Јована Ристика бр. 1 Пошт. факс 226 — Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 51-661 Служба за претплата 51-732 и Продавна служба 51-671

451.

Врз основа на членот 27 од Законот за измени и дополненија на Законот за стопанските престапи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65), Законодавно-правната комисија на Сојузната скупштина на својата седница од 22 април 1965 година го утврди долу изложениот пречистен текст на Законот за стопанските престапи.

Пречистениот текст на Законот за стопанските престапи го опфаќа Законот за стопанските престапи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60) и неговите измени и дополненија објавени во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/62 и „Службен лист на СФРЈ“ бр. 10/65, во кои е означено времето на влегувањето во сила на тој закон и на неговите измени и дополненија.

АС бр. 259
30 април 1965 година
Белград

Претседател
на Законодавно-правната
комисија на Сојузната
скупштина,
Јово Угрчиќ, с. р.

ЗАКОН ЗА СТОПАНСКИТЕ ПРЕСТАПИ

(пречистен текст)

ДЕЛ ПРВ ОДГОВОРНОСТ И КАЗНУВАЊЕ ЗА СТОПАНСКИ ПРЕСТАПИ

Глава I ОСНОВНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој закон се пропишуваат општите одредби за одговорноста и примената на казните и заштитните мерки спрема стопанските организации и други правни лица што ќе сторат стопански престап.

Овие казни и мерки се изрекуваат и се извршуваат во постапката што ја определува овој закон.

Член 2

Стопански престап е повреда на правилата за стопанското и финансиското работење на стопанските организации и на другите правни лица што предизвикала или можела да предизвика потешки последици и која со пропис од надлежниот орган е определена како стопански престап.

Повредата на правилата за стопанското или финансиското работење што содржи обележја на стопански престап определени со пропис не е стопански престап ако е таа повреда од мало значење и ако не предизвикала штетни последици или предизвикала само незначителни штетни последици.

Член 3

Не може да се казни за стопански престап, ако делото пред да е сторено, не било определено како престап и ако за тоа дело не била пропишана определена казна.

Член 4

Стопанскиот престап се определува со закон или со уредба донесена врз основа на закон.

Прописот со кој се определува стопански престап ги содржи обележјата на престапот и височината на казната што може да се изрече за определен престап. Со овој пропис можат да се предвидат и заштитни мерки што се применуваат за определен престап.

За стопански престап можат да се пропишат само казните и заштитните мерки што се предвидени со овој закон и во границите што ги определува овој закон.

Глава II

ОДГОВОРНОСТ ЗА СТОПАНСКИ ПРЕСТАПИ

Член 5

За стопански престапи можат да бидат одговорни работни или други организации и други правни лица.

Со прописот со кој се определува стопанскиот престап може да биде предвидено сите или само неколку од лицата наведени во ставот 1 на овој член да можат да бидат одговорни за одделен стопански престап.

Општествено-политичките заедници и државните органи не можат да бидат одговорни за стопански престапи.

Член 6

За стопански престап на домашно правно лице одговараат и одговорните лица.

Одговорно лице во смисла на овој закон може да биде лице на кое му се доверени определен круг работи (директор, управник, раководител на комерцијалната служба, книговодител, касиер, магационер и др.).

Кое од лицата наведени во ставот 2 на овој член ќе одговара за определен стопански престап, се утврдува врз основа на прописот со кој се определува стопанскиот престап и врз основа на други прописи или општи акти.

Член 7

За стопански престап правното лице е одговорно ако до извршувањето на престапот дошло со дејствие или со пропуштање на должниот надзор од страна на органот на управувањето или на одговорното лице или со дејствие на друго лице што било овластено да постапува од името на правното лице.

Член 8

Одговорност на одговорното лице за стопански престап постои ако до извршувањето на престапот дошло со негово дејствие или со негово пропуштање на должниот надзор и ако при тоа истото постапувало небрежно, доколку со прописот со кој е оп-

ределен стопанскиот престап не е предвидено да може стопански престап да се стори само со смисленост.

Член 9

Одговорноста на одговорното лице за стопански престап не престанува затоа што му престанал работниот однос во правното лице ниту затоа што настанала невозможност за казнување на правното лице поради неговиот престанок.

Член 10

Одговорност на одговорното лице за стопански престап не постои ако тоа постапувало врз основа на наредбата од друго одговорно лице или од орган на управувањето и ако ги презело сите дејствија што било должно да ги преземе според законот за да го спречи извршувањето на престапот.

Член 11

Одговорното лице што е огласено за виновно за кривично дело што има и обележја на стопански престап, нема да се казни за стопански престап.

Член 12

Одговорност за обид на стопански престап постои само ако во прописот со кој се определува престапот е изречно предвидено дека ќе се казни за обид.

Член 13

При утврдувањето дали е извршен стопански престап, дали постои одговорност и која казна треба да се изрече за стопански престап, се применува прописот што важел во времето на извршувањето на престапот, освен ако новиот пропис е поблаг за правното односно одговорното лице.

Заштитните мерки се применуваат според прописот што важел во времето на донесувањето на првостепената пресуда.

Член 14

Прописите за стопанските престапи ќе се применат на домашните правни лица и на одговорните лица без оглед дали стопанскиот престап е сторен на територијата на Југославија или надвор од неа.

Член 15

Прописите за стопанските престапи ќе се применат на странски правни лица ако е престапот сторен на територијата на Југославија, ако странското правно лице има деловна единица во Југославија и ако не е определено поинаку со прописот со кој е предвиден стопанскиот престап.

Член 16

Одредбите на Кривичниот законик за пресметливоста (член 6), смисленоста и небрежноста (член 7 ст. 2 и 3), одговорноста за потешка последица (член 8), за стварната и правната заблуда (чл. 9 и 10), за крајната нужда (член 12), за начинот, времето и местото на извршувањето на кривичното дело (чл. 13 до 15) и за обидот (член 16), согласно важат и за стопанските престапи.

Глава III

КАЗНИ И ЗАШТИТНИ МЕРКИ

1. Казни

Член 17

За стопански престап може да се пропише само парична казна.

Најмалата мерка на парична казна што може да се пропише за правно лице изнесува 50.000 динари, а најголемата мерка 10.000.000 динари.

За одговорното лице најмалата мерка на парична казна што може да се пропише изнесува 3.000 динари, а најголемата мерка 300.000 динари.

Ако во прописот со кој се определува стопанскиот престап не е пропишана најмалата или најголемата мерка на паричната казна, таа мерка се определува според ст. 2 и 3 на овој член.

Височината на паричната казна за правно лице може да се пропише и во сразмера со височината на сторената штета или на неизвршената обврска, во кој случај најголема мерка на оваа казна може да биде петпати поголемиот износ на сторената штета односно на неизвршената обврска.

Член 18

Судот ќе ја одмери паричната казна во границите пропишани за стопанскиот престап, земајќи ги предвид сите околности што влијаат казната да биде поголема или помала (отежителни и олеснителни околности), а особено тежината на стопанскиот престап, последиците што настанале или можеле да настанат и економската сила на правното лице односно имотната состојба на одговорното лице.

При одмерувањето на казната судот посебно ќе земе предвид дали е правното лице или одговорното лице порано казнувано за стопански престап, дали е поранешниот престап истовиден со новиот престап и колку време изминало од поранешната осуда.

Член 19

Судот може да ја одмери паричната казна и под најмалата мерка пропишана за одделен стопански престап (ублажување на казната), кога ќе најде дека постојат особено олеснителни околности.

При ублажувањето на паричната казна најмалата мерка на пропишаната казна може да се спушти до најмалата мерка пропишана во членот 17 ст. 2 и 3 на овој закон.

Член 20

Во пресудата судот ќе го определи рокот за плаќање на паричната казна, кој не може да биде пократок од 15 дена ниту подолг од три месеци од денот на правноснажноста на пресудата.

Во оправдани случаи судот може да дозволи осуденото правно или одговорно лице да ја исплати паричната казна во рати, и тоа најдолго во рок од една година.

Ако осуденото лице во определениот рок не ја плати паричната казна, наплатата ќе се изврши присилно.

Член 21

За повеќе стопански престапи сторени во стек судот претходно ќе ја утврди паричната казна за секој стопански престап, па ќе изрече една парична казна која не смее да го премине вкупниот износ на одделни утврдени парични казни ниту најголемата законска мерка на оваа казна.

На начинот предвиден во ставот 1 на овој член судот ќе ја одмери казната и кога дополнително ќе се узнеа за стопанскиот престап извршен пред поранешната осуда.

Заштитни мерки судот ќе изрече ако ги утврди нив макар и за еден стопански престап во стек.

Член 22

При осудата на правно лице на парична казна до 500.000 динари или на одговорно лице на парична казна до 50.000 динари судот може да го одложи извршувањето на изречената казна за време од една до две години (условна осуда).

Во поглед на условите за изрекување условна осуда нејзино отповикнување и дејство, важат согласно соодветните одредби од чл. 48 до 50 на Кривичниот законик.

2. Заштитни мерки

Член 23

За стопански престапи можат да се изречат овие заштитни мерки:

- 1) јавно објавување на пресудата;
- 2) одземање на предметите;
- 3) одземање на имотната корист;
- 4) забрана на правното лице да се занимава со определена стопанска дејност;
- 5) забрана на одговорното лице да врши определени должности.

Член 24

Заштитните мерки јавно објавување на пресудата, одземање на предметите, одземање на имотната корист и забрана на одговорното лице да врши определени должности можат да се изречат и кога не се предвидени со прописот со кој се определува стопанскиот престап.

Заштитната мерка забрана на правното лице да се занимава со определена стопанска дејност може да се изрече само ако е предвидена со прописот со кој се определува стопанскиот престап.

Забраната на правно лице да се занимава со определена стопанска дејност или забраната на одговорното лице да врши определени должности може да се изрече за време од шест месеци до пет години. Ова време се смета од денот на правно-силноста на пресудата со која се изречени тие мерки.

Член 25

Заштитните мерки можат да се изречат само со осудата на казна, ако со овој закон не е определено поинаку.

Заштитните мерки јавно објавување на пресудата, одземање на предметите и одземање на имотната корист можат да се изречат и со условна осуда.

Член 26

Заштитната мерка јавно објавување на пресудата судот ќе ја изрече ако смета дека би било корисно јавноста да се запознае со пресудата, а особено ако објавувањето на пресудата би придонесло да се отстрани опасноста по живот или здравјето на луѓето.

Судот одлучува, според значењето на стопанскиот престап и потребата од известување на јавноста, дали пресудата ќе се објави преку печатот или радиото или на обата начина, како и дали образложението ќе се објави во целина или во извод.

Член 27

Предметите што се употребени или биле наменети за извршување на стопанскиот престап или што настанале со извршувањето на стопанскиот престап можат да се одземат од правното односно одговорното лице.

Овие предмети можат да се одземат и кога не му припаѓаат на правното односно одговорното лице, ако го бараат тоа интересите на чувањето на животот и здравјето на луѓето, сигурноста на прометот, интересите на стопанството или причините на моралот, но со ова не се засега во правото на трети лица на надоместок на штетата.

Член 28

Парите, предметите од вредност и секоја имотна корист постигната со извршувањето на стопанскиот престап ќе се одземат од правното лице.

По поглед на изрекувањето на заштитната мерка одземање на имотната корист, согласно ќе се применуваат одредбите од членот 62а ст. 2 до 4 на Кривичниот законик.

Член 29

Забраната на занимавањето со определена стопанска дејност се состои во забрана на производството на определени артикли или во забрана на вршењето на определени трговски или други стопански работи. Во пресудата со која се изрекува оваа мерка, ќе се наведе стопанската дејност чије вршење му се забранува на правното лице.

Со прописот со кој се определува стопанскиот престап се пропишуваат условите под кои може да се изрече оваа мерка. Ако овие услови не се посебно пропишани, оваа мерка може да му се изрече на правно лице кога натамошното занимање со определена стопанска дејност би било опасно по животот или здравјето на луѓето или би било штетно за стопанството или ако правното лице за последните две години веќе било казнето поради ист или сличен престап.

Член 30

Заштитната мерка забрана на вршењето на определена должност се состои во забрана на одговорното лице да ја врши должноста што ја вршело во време на извршувањето на стопанскиот престап. Во пресудата со која се изрекува таа мерка судот може да изрече забраната да се однесува и на раководните должности и на други соодветни должности, што ќе ги определи судот.

Ако во прописот со кој се определува стопанскиот престап не е предвидено поинаку, оваа мерка ќе се изрече ако одговорното лице го злоупотребило вршењето на должноста заради извршување на стопанскиот престап или ако основано може да се смета дека би било опасно и понатаму да врши определени должности.

3. Правна последица на осудата

Член 31

Со закон може да се пропише осудата на одговорното лице за определен стопански престап или на определена височина на парична казна да повлекува како правна последица забрана на вршењето на определени должности во работни или други организации или во органи на самоуправање.

Со законот со кој се предвидува оваа правна последица на осудата се определува и нејзиното траење, кое не може да биде подолго од три години од денот на правно-силноста на пресудата.

Глава IV ЗАСТАРЕНОСТ

Член 32

Гонењето за стопански престапи застарува кога ќе изминат три години од извршувањето на стопанскиот престап.

Член 33

Застареноста на извршувањето на изречената причина казна настапува кога ќе изминат две години од правно-силноста на пресудата.

Член 34

Застареноста на извршувањето на заштитната мерка јавно објавување на пресудата настапува кога ќе изминат шест месеци, на мерката одземање на предметите — кога ќе изминат три години, а на мерката одземање на имотната корист — кога ќе изминат пет години од денот на правно-силноста на одлуката со која е изречена односната мерка.

Застареноста на извршувањето на заштитните мерки забрана на занимавањето со определена стопанска дејност или забрана на вршењето на определена должност настапува кога ќе измине времето за кое се изречени овие мерки.

Член 35

За текот и прекилот на застарувањето на гонењето или извршувањето на казната и на заштитните мерки за стопански престапи, како и за апсолутната застареност, согласно ќе се применуваат соодветните одредби од Кривичниот законик за застареноста на кривичното гонење, извршувањето на казните и мерките за безбедност.

Глава V БРИШЕЊЕ НА ОСУДАТА И УКИНУВАЊЕ НА ЗАБРАНАТА ДА СЕ ВРШИ ОПРЕДЕЛЕНА ДОЛЖНОСТ

Член 36

Окружните стопански судови водат евиденција за казните и заштитните мерки кои со правносилни пресуди им се изречени на правни лица и на одговорните лица (во понатамошниот текст: евиденцијата).

Евиденцијата ја води окружниот стопански суд што ја изрекол пресудата во прв степен. Ако пресудата во прв степен ја изрекол виши стопански суд, евиденцијата ја води окружниот стопански суд на чие подрачје е седиштето на осуденото правно лице.

Упаството за водење евиденција го донесува сојузниот секретар за правосудство.

Член 37

Осудата на одговорното лице на парична казна се брише од евиденцијата ако осудениот во рок од три години од извршената или застарената казна не стори нов стопански престап.

На одговорното лице кое повеќе пати било осудувано за стопански престап ќе му се брише поранешната осуда, ако во рок од три години од денот кога последната казна е извршена или застарена не стори нов стопански престап.

Пред донесување на решението за бришење на осудата ќе се извршат потребни проверувања, а особено ќе се соберат податоци за тоа дали е против осуденото одговорно лице во тек постапка за нов стопански престап сторен пред истекот на рокот предвиден за бришање на осудата.

Условната осуда на одговорно или правно лице се брише од евиденцијата по една година од денот кога изминало времето за кое било одложено извршувањето на казната, ако во тој рок не е отповикана.

Член 38

Решение за бришење на осудата и решение за бришење на условната осуда донесува, на барање на осуденото лице, окружниот стопански суд што ја води евиденцијата.

Во уверението што се издава врз основа на евиденцијата не смее да се внесува бришаната осуда.

Член 39

Податоци од евиденцијата можат да се дадат само ако за тоа постојат оправдани причини.

Податоци за бришана осуда можат да му се дадат само на суд, јавно обвинителство или на органите на инспекција во врска со постапката за стопански престап која се води против лице чија поранешна осуда е бришана.

Член 40

Вишиот стопански суд може на молба од осудено одговорно лице, по истекот на една година од правносилноста на пресудата да определи престанок на заштитната мерка забрана на вршењето на определена должност односно на правната последица на осудата, ако најде дека осудениот со своето поведение го заслужил тоа.

Молбата му се поднесува на окружниот стопански суд на чие подрачје се наоѓа живеалиштето на осудениот, кој ги спроведува потребните извиди за околностите важни за одлучувањето.

Против одлуката на вишиот стопански суд можат да му изјават жалба на Врховниот стопански суд молителот и републичкиот јавен обвинител.

Ако е одбиена молбата, нова молба не може да се поднесе пред истекот на една година од денот на правносилноста на решението за одбивање на молбата.

ДЕЛ ВТОР ПОСТАПКА ЗА СТОПАНСКИ ПРЕСТАПИ

Глава VI ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 41

Паричната казна и заштитните мерки за сторен стопански престап може да ги изрече само надлежен суд во постапка што е поведена и спроведена според овој закон.

Член 42

Постапката за стопански престапи пред стопански суд ја поведува јавниот обвинител.

Јавниот обвинител може да се откаже од барањето за гонење до завршетокот на главниот претрес пред првостепениот суд.

Ако за стопански престап се одговорни и правното и одговорното лице, јавниот обвинител не може да поведе постапка само против едното од нив.

Ако јавниот обвинител не поведе постапка или во текот на постапката се откаже од гонење, оштетениот не може да ја поведе односно продолжи постапката за стопански престап.

Член 43

Против правното и против одговорното лице се спроведува единствена постапка.

Ако во текот на постапката, од причините предвидени во законот, се запре или прекине постапката само против одговорното лице, ќе се продолжи постапката против правното лице, а ако се запре постапката само против правното лице, ќе се продолжи постапката против одговорното лице.

Член 44

Во постапката за стопански престапи странки се јавниот обвинител, обвинетото правно лице и обвинетото одговорно лице.

За правното лице во постапката учествува негов претставник.

Правното лице и одговорното лице можат во постапката да имаат секој свој бранител или заеднички бранител.

Член 45

Постапката против одговорното лице ќе се запре ако тоа во текот на постапката умре или се разболи од некакво трајно душевно заболување.

Член 46

Ако пред или по поведувањето на постапката за стопански престап правното лице престанало да постои поради припојување кон друго правно лице, спојување со друго правно лице или поделба на повеќе самостојни правни лица, постапката во тој случај ќе се спроведе против она правно лице кон кое е извршен припојувањето односно кое настанало со спојувањето или поделбата, и тоа само во поглед на одземањето на имотната корист што е постигната со извршување на стопанскиот престап.

Одземање на имотната корист може да се изрече само во височина на имотот што е преземен од правното лице што престанало да постои.

Против правното лице што сторило стопански престап пред ставањето под присилна ликвидација, постапката за стопански престап ќе се спроведе само во поглед на изрекувањето на заштитната мерка одземање на имотната корист.

Член 47

Во постапката за стопански престапи ќе се применуваат, доколку не се во спротивност со одредбите од овој закон, согласно соодветните одредби од Законикот за кривичната постапка, и тоа одредбите: за основните начела (чл. 4 до 10 и 15), за спо-

јување и раздвојување на постапката (чл. 31 и 32), за последиците на ненадлежноста (чл. 35 и 36), за изземањето (чл. 38 до 43), за јавниот обвинител (чл. 46 до 51), за оштетениот (чл. 59, 64 и 65), за бранителот (чл. 66 до 68, 72 и 74), за поднесоците и записниците (чл. 75 до 82), за роковите (чл. 83 до 87), за трошоците на кривичната постапка (чл. 88 до 94), за имотноправните барања (чл. 96 до 107), за донесувањето и соопштувањето на одлуките (чл. 108 до 112), за доставувањето на писмена и разгледувањето на спиеите (чл. 113 до 122), за поканата и доведувањето на обвинетиот (чл. 174 и 175), за привременото одземање на предметите (чл. 205 до 209), за испитувањето на обвинетиот (чл. 212 до 218), за сослушувањето на сведоци (чл. 219 до 230), за увидот и вештаците (чл. 231 до 239, 246 и 248), за подготвките за главен претрес (чл. 264 до 270), за главниот претрес (чл. 271 до 280, 282, 284, 286, 287, 289, 291 до 317, 319 до 324), за пресудата (чл. 325 до 330, 332, 334 до 337), за редовните правни лекови (чл. 338, 340 до 349, 354 до 368, 370 до 375), за повторувањето на постапката (чл. 376 до 385), за барањето за заштитата на законитоста (чл. 395 до 399), за постапката за примена на мерките за безбедност (чл. 469, 471 и 472).

Глава VII НАДЛЕЖНОСТ

1. Стварна надлежност

Член 48

Во предметите на стопански престапи судат окружните стопански судови, вишите стопански судови и Врховниот стопански суд.

Овие судови судат во границите на својата стварна и месна надлежност за сите стопански престапи.

Член 49

Окружните стопански судови се надлежни:

1) да судат во прв степен за сите стопански престапи, ако за одделни стопански престапи не е надлежен виши стопански суд;

2) во предметите на стопанските престапи да вршат други работи што им се со закон ставени во надлежност.

Член 50

За стопанските престапи од надлежноста на окружен стопански суд суди совет или судија поединец.

Советот на окружниот стопански суд е составен од еден судија, како претседател на советот, и од двајца судии-поротници.

Судија поединец на окружен стопански суд суди за стопанските престапи ако пропишаната парична казна за правното лице не го надминува износот од 1,000.000 динари.

Член 51

Вишите стопански судови се надлежни:

1) да судат во прв степен за стопанските престапи, ако е тоа предвидено со посебни прописи;

2) да одлучуваат за жалбите против одлуките на окружните стопански судови;

3) во предметите на стопанските престапи да вршат други работи што им се со закон ставени во надлежност.

Член 52

Вишите стопански судови судат само во совети.

Советот на виши стопански суд кога суди во прв степен е составен од еден судија, како претседател на советот, и од двајца судии-поротници; а кога суди во втор степен — од двајца судии, од кои еден е претседател на советот, и еден судија-поротник.

Во совети составени од тројца судии вишите стопански судови одлучуваат за жалбите против

решенијата на окружните стопански судови и ги решаваат судирањата за надлежноста помеѓу окружните стопански судови.

Член 53

Врховниот стопански суд е надлежен:

1) да одлучува за жалбите против одлуките на вишите стопански судови донесени во прв степен;

2) да одлучува по повод на барањето за заштита на законитоста во случаите определени во овој закон;

3) во предметите на стопанските престапи да врши други работи што му се со закон ставени во надлежност.

Член 54

Врховниот стопански суд суди во совети составени од пет членови, од кои претседателот на советот и еден член се судии на тој суд, а три члена судии-поротници.

Во совети составени од три судии Врховниот стопански суд одлучува по жалбите против решенијата на вишите стопански судови и ги решава судирањата за надлежноста помеѓу стопанските судови.

2. Месна надлежност

Член 55

Месно надлежен е судот на чие подрачје се наоѓа седиштето на обвинетото правно лице. Во случај на сомневање, како седиште се смета местото каде што се наоѓаат органите на управувањето на правното лице.

Ако правното лице има погонска или друга единица со самостојна пресметка надвор од своето седиште, а стопанскиот престап го извршило одговорното лице во оваа единица, јавниот обвинител може да поднесе обвинителен предлог до судот на чие подрачје се наоѓа погонската или друга единица со самостојна пресметка.

Според одредбите од ст. 1 и 2 на овој член се утврдува месната надлежност на судот и кога за стопански престап му се суди само на одговорното лице.

Член 56

Кога за стопански престап му се суди на странско правно лице месно надлежен е судот на чие подрачје во Југославија се наоѓа деловната единица на тоа правно лице.

Член 57

Ако според одредбите од овој закон не може да се утврди кој суд е месно надлежен Врховниот стопански суд ќе определи еден од стварно надлежните судови пред кој ќе се спроведе постапката.

Член 58

Кога надлежниот суд од правни или фактички причини е спречен да постапува, тој е должен да го извести за тоа непосредно повисокиот суд кој по сослушување на јавниот обвинител ќе определи друг стварно надлежен суд на своето подрачје пред кој ќе се спроведе постапката.

Против ова решение не е дозволена жалба.

Член 59

Врховниот стопански суд може да определи за водење на постапката друг стварно надлежен суд ако е очигледно дека така полесно ќе се спроведе постапката или ако за тоа постојат други важни причини.

Решението од ставот 1 на овој член Врховниот стопански суд може да го донесе по предлог од сојузниот јавен обвинител или по предлог од окружен односно виши стопански суд.

Член 60

Судирањата за надлежноста меѓу стопанските судови ги решава заеднички непосредно повисокиот суд.

Врховниот стопански суд ги решава судирањата за надлежноста од подрачјето на разни виши стопански судови.

Пред да го донесе решението по повод судирањето за надлежноста судот ќе побара мислење од јавниот обвинител што е надлежен да постапува пред тој суд. Против ова решение не е дозволена жалба.

Додека не се реши судирањето за надлежноста помеѓу судовите секој од нив е должен да ги презема оние дејствија во постапката за кои постои опасност поради одлагањето.

Глава VIII ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ

Член 61

Окружниот јавен обвинител е надлежен да постапува по стопанските престапи за кои е надлежен окружен стопански суд.

Републичкиот јавен обвинител и покраинскиот јавен обвинител се надлежни да постапуваат по стопанските престапи за кои е надлежен виши стопански суд.

Сојузниот јавен обвинител е надлежен да постапува пред Врховниот стопански суд.

Член 62

Ако на подрачјето на окружниот стопански суд има повеќе окружни јавни обвинителства за поведување и спроведување на извидот е надлежен окружниот јавен обвинител на чие подрачје се наоѓа седиштето на правното лице односно неговата пбгонска или друга единица со самостојна пресметка а за подигање на обвинителен предлог и за застапување на обвинението — окружниот јавен обвинител што има седиште во местото каде што е седиштето на окружниот стопански суд надлежен за судење.

Член 63

Општинскиот јавен обвинител надвор од седиштето на окружниот јавен обвинител може на своето подрачје за стопанските престапи од надлежноста на окружниот стопански суд да прима пријави за стопански престапи да спроведува извид или да бара од надлежниот орган на инспекцијата да спроведе извид и да врши други овластувања на окружен јавен обвинител во извидот но не може да отфрли пријава, да запре извид ниту да подигне обвинителен предлог. За поведување на постапката општинскиот јавен обвинител ќе го извести окружниот јавен обвинител.

Глава IX**ПРЕТСТАВНИК НА ПРАВНО ЛИЦЕ****Член 64**

Во постапката за стопански престапи претставникот на обвинетото правно лице е овластен да ги презема сите дејствија што може да ги презема обвинетиот во кривичната постапка.

Член 65

Претставник на правно лице е лице што е овластено да го претставува тоа правно лице врз основа на закон, акт од надлежниот државен орган или статутот односно правилата на правното лице.

Управниот одбор на правното лице може да определи за претставник друго лице од редот на своите членови или лице запослено кај тоа правно лице.

Претставникот на правното лице од ставот 2 на овој член мора да има писмено овластување на управниот одбор.

Претставник на правното лице може да биде само едно лице.

Член 66

Претставник на странско правно лице е лицето што ја управува деловната единица на тоа правно лице во Југославија.

Член 67

Претставник на правно лице не може да биде лице што е во истата работа повикано како сведок.

Претставник на правно лице не може да биде ниту одговорното лице против кое се води постапката за стопански престап кое истакнува дека постапувало врз основа на наредба од друго одговорно лице или од органот на управувањето (член 10).

Во случаите од ст. 1 и 2 на овој член органот пред кој се води постапката е должен да го извести правното лице заради определување друг претставник.

Органот пред кој се води постапката е должен секогаш да го предупреди правното лице дека е неговиот претставник во исто време одговорното лице против кое се води постапката за стопански престап.

Член 68

Сите покани, соопштенија и други писмена за обвинетото правно лице му се упатуваат на неговиот претставник.

Кога е потребно да се повика претставник на обвинетото правно лице а на органот што ја води постапката не му е познато кој е претставник ќе побара од обвинетото правно лице да упати свој претставник.

Член 69

Ако уредно повиканиот претставник на правното лице неоправдано изостане органот што ја води постапката може да нареди да се доведе тој присилно.

Член 70

Ако правното лице на покана од органот што ја води постапката не определи претставник (член 68 став 2) ќе се казни со решение на тој орган со парична казна до 100.000 динари. Ако и по оваа казна правното лице не определи свој претставник ќе се казни за секое натамошно неодзивање на поканата со парична казна до 200.000 динари.

Член 71

Трошоците на претставникот на правното лице спаѓат во трошоците на постапката. Овие трошоци не можат однапред да се исплатуваат од средства на судот.

Претставникот на правното лице ги поднесува трошоците на постапката што ги предизвикал со своја вина.

Глава X**ИЗВИД****Член 72**

Државните органи и установи се должни да ги пријават стопанските престапи за кои ќе узнаат на кој и да е начин.

Поднесувајќи пријава државните органи и установи се должни да ги наведат доказите што им се познати и да преземат мерки за да се зачуваат трагите на стопанскиот престап, предметите на кои или со кои е сторен стопанскиот престап како и други докази.

Секој граѓанин може да пријави стопански престап.

Член 73

Пријава се поднесува до надлежниот јавен обвинител или до надлежниот орган на инспекцијата.

Јавниот обвинител може да поведе постапка и без пријава ако узнае дека е сторен стопански престап.

Член 74

Примените пријави за стопански престап органот на инспекцијата му ги доставува на јавниот обвинител.

Органот на инспекцијата може врз основа на пријава или врз основа на узнавање дека е сторен стопански престап, да преземе одделни извидни дејствија не чекајќи го барањето од јавниот обвинител. За преземањето на извидните дејствија органот на инспекцијата го известува јавниот обвинител.

Член 75

Јавниот обвинител ќе ја отфрли пријавата ако најде дека пријавеното дело не е стопански престап или дека настапила застареност на гоњењето или дека постојат други законски причини што го исклучуваат гоњењето.

Јавниот обвинител може да ја отфрли пријавата и кога ќе најде дека поради посебните околности под кои е сторен престапот или кои настапиле по неговото извршување, е во прашање престап од особено лесна природа.

Ако пријавата ја поднесол орган на инспекцијата, јавниот обвинител ќе го извести него за отфрлувањето на пријавата.

Ако повисокиот јавен обвинител смета дека немало основ за отфрлање на пријавата може сам да поведе постапка за стопанскиот престап, во рок од два месеца од денот на отфрлувањето на пријавата.

Член 76

Ако јавниот обвинител смета дека пријавата односно извидните дејствија што ги презел органот на инспекцијата не даваат достаточен основ за поднесување на обвинителен предлог до стопанскиот суд ќе го спроведе извидот сам или ќе бара извидот да го спроведе односно дополни надлежниот орган на инспекцијата. Кога јавниот обвинител го спроведува извидот сам може да бара да спроведе одделни извидни дејствија надлежниот орган на инспекцијата.

Кога јавниот обвинител бара извидот да го спроведе односно дополни надлежниот орган на инспекцијата, ќе назначи во своето барање во кој правец треба да се врши извидот и при тоа може поблиску да определи кои околности треба да се извидат, кои дејствија да се преземат и за кои прашања да се сослушаат определени лица. Органите на инспекциите не се овластени да ценат дали е потребно да се извршат дејствијата што ги бара јавниот обвинител.

Член 77

При спроведувањето на извидот јавниот обвинител и органите на инспекциите ги имаат сите права и должности на извидните органи во кривичната постапка, ако во овој закон не е пропишано поинаку.

Со одредбата од ставот 1 на овој член не се засега во овластувањата што органите на инспекциите ги имаат во поглед на преземањето на управни мерки според важечките прописи.

Кога орган на инспекцијата спроведува извид, одделни дејствија во извидот можат да вршат само нејзини инспектори.

Член 78

Кога во текот на извидот се сослушува првпат претставникот на обвинетото правно лице ќе се праша за името и презимето, името на таткото, занимањето и живеалиштето.

Обвинетото одговорно лице ќе се праша и за местото на раѓањето годините на возраста дали некогаш и за некое дело е осудено дали против него се води постапка за некој друг стопански престап и какви му се имотните и семејните прилики.

Член 79

Претставникот на правното лице и одговорното лице можат во текот на извидот да ставаат предлози да се преземат определени извидни дејствија. Ако извидот го спроведува орган на инспекцијата а предлогот не биде усвоен, тие можат да му се обрнат со истиот предлог на јавниот обвинител.

Член 80

Органот на инспекцијата по завршениот извид му ги доставува сите извидни списи на јавниот обвинител.

Јавниот обвинител може врз основа на резултатот од извидот сам да го дополни извидот или да бара дополнително на извидот да поднесе обвинителен предлог, предметот да му го упати на надлежниот јавен обвинител или да донесе решение за запирање или прекин на извидот.

Член 81

Јавниот обвинител може во текот на извидот да одлучи да ја запре постапката од истите причини од кои може да ја отфрли пријавата (член 75, ст. 1 и 2), како и од причината што нема докази дека обвинетиот го сторил стопанскиот престап.

Одредбите на членот 75 ст. 3 и 4 согласно ќе се применуваат и во случај на запирање на постапката.

Член 82

Јавниот обвинител со решение ќе го прекине извидот што се води во поглед на одговорното лице:

- 1) ако одговорното лице не им е досегливо на државните органи;
- 2) ако кај одговорното лице настапило привремено душевно заболување или привремено душевно растројство.

Пред да се прекине извидот ќе се приберат сите докази за стопанскиот престап до кои може да се дојде.

Прекинатиот извид ќе се продолжи кога ќе престанат пречките што го предизвикале прекилот.

Член 83

Јавниот обвинител може да присуствува на сите извидни дејствија што ги врши орган на инспекцијата.

Бранителот може да присуствува на сослушувањето на обвинетиот.

Обвинетиот и бранителот можат, по одобрение од извидниот орган, да присуствуваат на увидот и на сослушувањето на сведоците и вештаците и тргај можат да им поставуваат прашања на сведоците и вештаците.

Тие имаат право да присуствуваат на сослушувањето на сведоците во извидот кога е веројатно дека сведокот не ќе дојде на главниот претрес. Кога присуствуваат на сослушување на сведок, бранителот и обвинетиот можат да му ставаат предлози и да му упатуваат прашања на сведокот.

Во случаите од ставот 4 на овој член извидниот орган е должен да го извести обвинетиот и бранителот за времето и местото на извршувањето на дејствијата, освен кога постои опасност од одлагањето.

Член 84

Ако на органот што го спроведува извидот му е потребна помош од органите на внатрешните работи или од други државни органи заради успешно извршување на одделни извидни дејствија, овие се должни да му ја дадат таа помош на негово барање.

Член 85

Кога бараат интересите на постапката или интересите на чувањето на државна или деловна тајна, извидниот орган ќе им нареди на лицата што ги сослушува да го чуваат како тајна она што го узнале во постапката и ќе им укаже на последиците од одавањето на тајни (член 285 на Кривичниот законик).

Член 86

Извидниот орган може да казни со парична казна до 10.000 динари секое лице што за време на извршувањето на некако извидно дејствие и по опомената ја смеќава работата. Ако учеството на такво лице не е нужно, извидниот орган може да го отстрани од местото каде што се врши извидното дејствие.

Член 87

Во текот на извидот судијата поединец на окружен стопански суд, по предлог од извидниот орган, одлучува за привременото обезбедување на имот-ноправното барање или на барањето за имотна корист, за ускратувањето на покажување списи или други исправи од страна на државни органи и установи и за предавањето на писмата, телеграмите или другите пратки од страна на поштенско-телеграфската или друга сообраќајна установа.

Против ова решение не е дозволена жалба.

Член 88

За жалбите против решенијата за паричните казни и против решенијата за трошоците на постапката донесени во извидот, конечно одлучува совет на окружниот стопански суд.

Член 89

Претставникот на правното лице и одговорното лице можат поради неправилностите што ги сториле органите на инспекцијата во текот на извидот да му поднесат поплака на јавниот обвинител.

Глава XI

ПОСТАПКА ПРЕД ПРВОСТЕПЕНИОТ СУД

Член 90

Постапка за стопански престапи пред првостепениот стопански суд се поведува врз основа на обвинителен предлог од јавниот обвинител.

Јавниот обвинител може да поднесе обвинителен предлог и врз основа на самата пријава.

Обвинителниот предлог се поднесува во потребен број примероци за судот, за обвинетото правно лице и за обвинетото одговорно лице.

Член 91

Обвинителниот предлог содржи: назив на правното лице и негово седиште и назначување на претставникот на правното лице, ако е тој познат. За одговорното лице се наведува неговото име и презиме со личните податоци (член 78 став 2).

Во обвинителниот предлог се наведува и краток опис на стопанскиот престап, означување на судот пред кој треба да се одржи главниот претрес, кои докази треба да се изведат на главниот претрес и се стави предлог обвинителот да се осуди според законот. Кога е потребно обвинителниот предлог ги содржи и причините со кои се утврдува основаноста на обвинението.

Член 92

Кога стопанскиот суд ќе го прими обвинителниот предлог, претседателот на советот односно судијата поединец претходно испитува дали е судот надлежен, дали е потребно да се спроведе или дополнителен извидот и дали постојат услови за отфрлање на обвинителниот предлог.

Ако претседателот на советот односно судијата поединец не донесе ниедно од решенијата од ставот 1 на овој член, тој ќе закаже веднаш главен претрес.

Член 93

Ако претседателот на советот односно судијата поединец на окружниот стопански суд најде дека за судење е надлежен друг окружен стопански суд, ќе му го отстапи предметот по правносилноста на решението на тој суд, а ако најде дека за судење е надлежен виши стопански суд — ќе му го отстапи предметот на натамошна постапка на надлежниот јавен обвинител. Ако јавниот обвинител смета дека за судење е надлежен окружен стопански суд, ќе побара да одлучи за тоа совет на вишиот стопански суд.

Ако претседателот на советот на вишиот стопански суд најде дека за судење е надлежен друг виши стопански суд, ќе му го отстапи предметот по правносилноста на решението на тој суд, а ако најде дека за судење е надлежен окружен стопански суд — ќе му го отстапи предметот на тој суд. Против ова решение не е дозволена жалба.

По закажувањето на главниот претрес стопанскиот суд не може по службена должност да се огласи за месно ненадлежен. Приговор на месната ненадлежност може да се стави најдоцна до почетокот на главниот претрес.

Член 94

Ако претседателот на советот односно судијата поединец, при испитувањето на обвинителниот предлог, најде дека заради разјаснување на работата е потребно да се преземе некое извидно дејствие, ќе се обрне со вакво барање до надлежниот орган на инспекцијата или до јавниот обвинител, или тоа дејствие сам ќе го преземе. Околноста што претседателот на советот односно судијата поединец спровел одделни извидни дејствија, не е причина за негово изземање.

За преземеното дејствие претседателот на советот односно судијата поединец ќе го извести јавниот обвинител.

Член 95

Претседателот на советот односно судијата поединец ќе го отфрли обвинителниот предлог ако најде дека постојат причини за запирање на постапката предвидени во членот 75 став 1 на овој закон.

Решението за отфрлање на обвинителниот предлог со кратко образложение му се доставува на јавниот обвинител и на обвинетото правно и одговорно лице ако претставникот на правното лице и одговорното лице биле сослушани.

Член 96

Ако по подигањето на обвинителниот предлог, вон главниот претрес, треба да се одлучи за прашањата од членот 87 на овој закон, одлука за тоа донесува претседателот на советот односно судијата поединец.

Член 97

Судија-поротник не може да врши судиски должности кога постојат причините што се предвидени за изземање на судии поротници во кривичната постапка.

Судија-поротник не може да врши судиска должност ниту ако е постојано или повремено запослен кај правното лице против кое се води постапката или што е оштетено со стопанскиот престап, односно кај правното лице против чие одговорно лице се води постапката.

Судијата-поротник штом ќе узнае дека постои причина за изземање од ставот 2 на овој член, тој е должен да ја прекине секоја работа на тој предмет и да го извести за тоа претседателот на судот, кој му определува замена.

Странките можат да поднесат барање за изземање од причината предвидена во ставот 2 на овој член до почетокот на главниот претрес, а ако за причината за изземање узнале подоцна, поднесуваат барање веднаш по неговото узнавање.

Член 98

Претседателот на советот односно судијата поединец го повикува на главниот претрес претставникот на обвинетото правно лице, обвинетото одговорно лице, нивните бранители, јавниот обвинител, оштетениот и неговиот законски застапник или полномошник, сведоците, вештаците и толкувачите, а по потреба ги прибавува и предметите што треба да служат како докази на главниот претрес.

На претставникот на обвинетото правно лице и на обвинетото одговорно лице во поканата им се назначува дека на главниот претрес можат да дојдат со докази на одбраната или доказите благовремено да му ги соопштат на судот, за да можат да се прибават за главниот претрес. Во поканата претставникот на правното лице и одговорното лице се предупредуваат дека главниот претрес ќе се одржи и во нивно отсуство ако за тоа постојат законски услови (член 99 став 2).

На обвинетото правно и на одговорното лице кон поканата им се доставува и препис од обвинителниот предлог.

Поканата за главниот претрес мора да се достави така што меѓу доставувањето на поканата и денот на главниот претрес да остане достаточное време за подготвување на одбраната, а најмалку три дена.

Член 99

Главниот претрес пред судијата поединец на окружен стопански суд може да се одржи во отсуство на јавниот обвинител.

Судот може да одлучи да се одржи главниот претрес во отсуство на обвинетото одговорно лице што е уредно повикано, ако обвинетиот бил порано испитан а судот најде дека неговото присуство не е нужно. Под истите услови главниот претрес може да се одржи и во отсуство на уредно повиканиот претставник на правното лице. На одговорното лице што не е порано сослушано не може да му се суди во отсуство.

Ако главниот претрес се држи во отсуство на обвинетото одговорно лице или на претставникот на правното лице, ќе се прочита поранешниот записник за неговото сослушување.

Главниот претрес ќе се одржи и ако не дојде уредно повиканиот бранител на правното лице односно на одговорното лице.

Член 100

Главниот претрес почнува со објавување на главната содржина на обвинителниот предлог. Потоа се сослушува претставникот на обвинетото правно лице, па после одговорното лице.

При сослушувањето на претставникот на правното лице не може да присуствува одговорното лице што уште не е сослушано. Судот може да нареди претставникот и одговорното лице да се соочат ако нивните искази не се сложуваат во важните факти.

Судот може да одлучи, иако странките не се согласни наместо непосредно сослушување на сведок или вештак што не е присутен, да се прочита записникот за неговото поранешно сослушување. Вака ќе постапи судот и кога сведокот или вештакот не бил повикан на главниот претрес.

По завршената доказна постапка, по зборот на јавниот обвинител и на оштетениот, им се дава збор на бранителот на обвинетото правно лице и на претставникот на тоа лице, а потоа на бранителот на одговорното лице и на одговорното лице.

По заклучувањето на претресот судот веднаш ќе ја изрече пресудата и ќе ја објави со суштествените причини.

Член 101

Ако судијата поединец на окружниот стопански суд во текот на главниот претрес најде дека фактите врз кои се заснова обвинението укажуваат на стопански престап за чие судење е надлежен совет, ќе се формира совет и претресот ќе почне одново.

Ако главиот претрес бил одложен, а одлагањето траело подолго од еден месец, или ако одложениот главен претрес се држи пред изменет совет или пред друг судија поединец, советот односно судијата поединец може да одлучи да не почнува претресот одново. Во таков случај претресот се продолжува, а претседателот на советот односно судијата поединец накратко го изнесува текот на поранешниот претрес.

Член 102

Кога судот ќе најде дека треба да се одземе имотната корист од обвинетото правно лице (член 28), а поради утврдувањето на нејзината височина значително би се отежнувала постапката, во пресудата ќе се изрече само одземањето на имотната корист, со тоа за височината дополнително да се одлучи со посебно решение.

Член 103

Во осудителната пресуда судот ќе изрече:

1) за кое дело правното лице и одговорното лице се огласуваат за одговорни, со назначување на

фактите и околностите што сочинуваат обележја на стопанскиот престап;

2) кои прописи за стопанскиот престап се применети;

3) на која казна се осудува правното лице и одговорното лице;

4) одлука за условната осуда;

5) одлука за заштитните мерки;

6) одлука за трошоците на постапката и за имотнoprавното барање.

Во пресудата се назначува рокот во кој треба да се плати паричната казна.

Осуденото одговорно лице може да се осуди да ги надомести само оние трошоци на постапката што тоа ги предизвикало со своја вина. Ако е исклучиво во корист на одговорното лице изведен некој доказ или е сослушувањето на одговорното лице извршено преку толкувач, трошоците околу изведувањето на доказот односно трошоците на толкувачот паѓаат на товар на средствата на судот.

Глава XII

ПОСТАПКА ПО ПРАВНИТЕ ЛЕКОВИ

1. Жалба против пресудата и решението

Член 104

Жалба против пресудата или решението може да се изјави само писмено.

Жалба можат да изјават странките и оштетениот.

Јавниот обвинител може да изјави жалба како на штета така и во корист на осуденото правно односно одговорно лице.

Оштетениот може да ја побива пресудата само во поглед на одлуката на судот за трошоците на постапката.

Бранителот може да изјави жалба и без посебно овластување од обвинетото правно односно одговорно лице, но не и против нивната волја.

Член 105

Второстепениот суд одлучува за жалбата само во седница на советот.

Надвор од случајот предвиден во членот 365 од Законикот за кривичната постапка, второстепениот суд може да ја преправи одлуката на првостепениот суд и кога ќе најде дека првостепениот суд погрешно ги оценил исправите или доказите што не ги извел сам, а одлуката на првостепениот суд е заснована врз тие докази.

Против одлуката на второстепениот суд не е дозволена жалба.

2. Барање за заштита на законитоста

Член 106

Против правносилната судска одлука со која е повреден овој закон или прописот за стопанскиот престап, може да се подигне барање за заштита на законитоста.

Барањето за заштита на законитоста може да го подигне сојузниот јавен обвинител, и тоа во рок од три месеци од правносилноста на одлуката.

Член 107

За барањето за заштита на законитоста решава Врховниот стопански суд, ако е подигнато против правносилни одлуки на окружни стопански судови или против правносилни одлуки на виши стопански судови за кои Врховниот стопански суд не расправал по повод на правниот лек.

Врховниот суд на Југославија одлучува за барањето за заштита на законитоста што е подигнато против правносилни одлуки на Врховниот стопански суд.

Врховниот суд на Југославија одлучува во совети од пет чланови, од кои претседателот и два

члена се судии на Врховниот суд на Југославија а два члена судии на Врховниот стопански суд што ќе ги определи претседателот на тој суд.

Член 108

Барањето за заштита на законитоста не го задржува извршувањето на нападнатата одлука. Судот што решава за барањето може да му нареди на судот надлежен за извршување да го одложи извршувањето до донесувањето на одлуката за подигнатото барање.

ДЕЛ ТРЕТ ИЗВРШУВАЊЕ НА ОДЛУКИТЕ

Глава XIII ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 109

Одлуките донесени во постапката за стопанските престапи се извршуваат кога ќе станат правносилни и кога на извршувањето не му стојат на пат законски пречки.

Одлуките стануваат правносилни кога повеќе не можат да се побиваат со жалба или кога жалбата не е дозволена.

Член 110

Ако е против првостепената одлука со која е изречена парична казна или заштитна мерка изјавена жалба, не може да се пристапи кон извршување на одлуката пред да ја прими обвинетиот второстепената одлука.

Член 111

Извршувањето на паричната казна и на заштитната мерка одземање на имотната корист изречена на правното лице што по правносилноста на пресудата престанало да постои, ќе се спроведе против правното лице што го презело неговиот имот — до височината на преземениот имот.

Член 112

Ако органот што ја донесол одлуката во прв степен не е надлежен за нејзино извршување, тој ќе достави заверен препис на одлуката со потврда за правносилноста до органот надлежен за извршување. Овој орган е должен без одлагање да пристапи кон извршување.

Член 113

Судската одлука во поглед на трошоците на постапката и досуденото имотноправно барање ја извршува судот што ја донесол одлуката во прв степен, според правилата што важат за извршната постапка.

Присилна наплата на трошоците на постапката во корист на државните органи се врши по службена должност. Трошоците на присилната наплата претходно се исплатуваат од средствата на судот.

Глава XIV

ИЗВРШУВАЊЕ НА ПАРИЧНАТА КАЗНА

Член 114

За извршување на паричната казна е надлежен судот што ја донесол одлуката во прв степен.

Паричната казна што ја изрекол јавниот обвинител, ја извршува окружниот стопански суд.

Ако паричната казна во извидот ја изрекол органот на инспекцијата, извршувањето се спроведува според одредбите од управната постапка.

Член 115

Лицето осудено на парична казна судот веднаш по правносилноста на пресудата ќе го повика да

ја плати паричната казна во рокот определен во пресудата и ќе го предупреди дека по истекот на тој рок наплатата ќе се изврши присилно.

Член 116

Ако во пресудата не е одлучено осуденото правно односно одговорно лице да ја исплатува паричната казна во рати, судот што ја донесол пресудата во прв степен може, по молба од осуденото лице, да донесе ваква одлука со посебно решение. Во решението судот ќе го определи начинот на исплатувањето и рокот на исплатата, кој не може да биде подолг од една година.

Ако осуденото лице на кое судот му дозволил да ја исплатува паричната казна во рати неуредно ја извршува својата обврска, судот ќе ја отповика својата одлука.

Член 117

На молба од осуденото одговорно лице, судот што ја донесол пресудата во прв степен може во оправдани случаи да го одложи плаќањето на паричната казна најдолго за една година од денот на правносилноста на пресудата.

Член 118

Против решението на судот од чл. 116 и 117 на овој закон не е дозволена жалба.

Член 119

Со посебни прописи се определува на товар на кои средства на работната организација паѓаат исплатените парични казни.

Член 120

Присилната наплата на паричната казна се врши според правилата што важат за извршната постапка.

Присилната наплата на паричната казна изречена на одговорното лице се врши од неговиот подвижен имот, а од недвижниот имот само ако треба да се наплати повеќе од 20.000 динари, а подвижниот имот на кој е дозволено извршување не е достаточен за наплата.

Член 121

По смртта на осуденото одговорно лице паричната казна нема да се изврши.

Член 122

Паричните казни наплатени од правно лице и од одговорното лице во правното лице ѝ припаѓаат на републиката на чија територија се наоѓа седиштето на осуденото правно лице, а наплатените парични казни за царински, девизни и надворешно-трговски стопански престапи ѝ припаѓаат на федерацијата.

Трошоците на извршувањето на парична казна ги поднесува осудениот.

Член 123

Правното или одговорното лице што е неоправдано осудено на парична казна може да бара враќање на исплатениот износ на паричната казна.

Барањето за враќање му се поднесува на вишиот стопански суд. Против решението на вишиот стопански суд е дозволена жалба до Врховниот стопански суд во рок од осум дена од доставувањето на решението.

Ако е паричната казна наплатена во корист на буџетот на федерацијата, за барањето за враќање одлучува Врховниот стопански суд.

Судот ѝ го доставува решението за враќање на општествено-политичката заедница во чиј буџет е внесена наплатената парична казна, заради исплата на досудениот износ.

Во постапката за враќање на паричната казна согласно се применуваат одредбите од чл. 506 и 507 на Законикот за кривичната постапка.

Глава XV ИЗВРШУВАЊЕ НА ЗАШТИТНИТЕ МЕРКИ

Член 124

Кога е изречена заштитната мерка јавно објавување на пресудата, судот што ја донесол одлуката во прв степен ќе му ја достави пресудата на дневниот весник односно радиото заради објавување.

Трошоците на објавувањето на пресудата ги поднесува осуденото правно лице.

Член 125

Кога е изречена заштитната мерка одземање на предмети, судот што ја донесол одлуката во прв степен ќе одлучи дали таквите предмети ќе се продадат според правилата што важат за извршната постапка, или ќе се уништат, или ќе ѝ се предадат на заинтересираната установа. Вака ќе постапи и друг орган кога одлуката за одземање на предметите ќе ја донесе врз основа на членот 27 став 2 на овој закон.

Член 126

Со парите добиени со продажбата на одземените предмети се постапува на начинот определен во членот 122 од овој закон. Вака се постапува и со парите добиени со продажбата на предметите што не се сопственост на сторителот на делото, ако сопственикот не се јави во рок од една година од продажбата.

Член 127

Заштитната мерка одземање на имотната корист се извршува со одземање од правното лице на паричниот износ што ѝ одговара на имотната корист постигната со извршувањето на стопанскиот престап.

Присилното одземање на недозволената имотна корист се врши според правилата што важат за извршната постапка.

Член 128

Одземената имотна корист ѝ припаѓа на републиката на чија територија се наоѓа седиштето на осуденото правно лице, а одземената имотна корист за царински, девизни и надворешнотрговски стопански престапи ѝ припаѓа на федерацијата.

Трошоците за извршување на оваа мерка ги поднесува правното лице од чии средства се врши наплатата.

Член 129

Надлежниот инспекциски орган се грижи стопанската организација или друго правно лице на кое му е изречена заштитната мерка забрана да се занимава со определена стопанска дејност, во рокот што е определен со пресудата да не ја врши стопанската дејност чие вршење му е забрането. За таа цел првостепениот суд ѝ доставува на надлежната инспекција препис од правносилната пресуда.

Доколку со посебен пропис не е предвидено поинаку, стопанската организација или друго правно лице што ја врши стопанската дејност што му е забранета ќе се казни за прекршок со парична казна до 1,000.000 динари, а одговорното лице со парична казна до 50.000 динари.

Член 130

Надлежниот инспекциски орган се грижи на лицето на кое му е изречена заштитната мерка забрана да врши определена должност да не му биде доверено вршење на работите што му се забранети.

Лицето што ја врши должноста и работите што му се забранети со судска пресуда, ќе се казни за прекршок со парична казна до 20.000 динари.

Правното лице што на осуденото лице ќе му довери вршење на работите што му се забранети ќе се казни за прекршок со парична казна до 1,000.000 динари, а одговорното лице — со парична казна до 20.000 динари.

ДЕЛ ЧЕТВРТИ ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 131

Прописите со кои се определуваат стопански престапи донесени до 28 април 1960 година, како ден на влегувањето во сила на Законот за стопанските престапи од 1960 година, иако се во спротивност со одредбите од чл. 1 до 16 на овој закон, остануваат во сила до 1 јануари 1962 година. По истекот на овој рок престануваат да важат одредбите за стопанските престапи што не се усогласени со овој закон.

По 28 април 1960 година не можат да се изрекуваат парични казни над најголемата мерка на парична казна предвидена во овој закон ниту заштитни мерки што не се предвидени во овој закон.

Правносилно изречените, а неизвршените парични казни до 28 април 1960 година нема да се извршуваат над износот на најголемата мерка на парична казна предвидена во овој закон.

Член 132

Ако е пред 28 април 1960 година поднесен обвинителен предлог, натамошната постапка ќе се спроведе според досегашните прописи. Но ако повисокиот суд ја укине пресудата на првостепениот суд и предметот го упати на повторно судење, новиот претрес и целата натамошна постапка ќе се спроведе според овој закон.

Член 133

Ако пред 28 април 1960 година било поднесено барање за заштита на законитоста или вонредна ревизија, натамошната постапка ќе се спроведе според дотогашните прописи.

Ако е на 28 април 1960 година во тек рокот за вложување вонредна ревизија на која според дотогашните прописи бил овластен претседателот на Врховниот стопански суд, рокот од 45 дена за подигање барање по таквите предмети ќе се смета од 28 април 1960 година. Молбите на странките за вложување вонредна ревизија упатени до претседателот на Врховниот стопански суд што не се решени до 28 април 1960 година, ќе му се упатат на сојузниот јавен обвинител.

Член 134

Во постапката за стопански престапи се применуваат согласно одредбите од Уредбата за надоместок на трошоците во кривичната и процесната постапка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/59).

Член 135

Со денот 28 април 1960 година престанаа да важат одредбите од чл. 75 до 81 и 83 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/53).

Член 136

Одредбите на одлуките на Сојузниот извршен совет со кои се определени стопанските престапи остануваат во сила до рокот за усогласување на сојузните прописи со Уставот.

Член 137

Поблиски прописи за спроведување на овој закон донесува, по потреба, сојузниот секретар за правосудство.

452.

Врз основа на членот 61 на Законот за измени и дополненија на Основниот закон на искористувањето на селскостопанското земјиште („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65), Законодавно-правната комисија на Сојузната скупштина на својата седница од 22 април 1965 година го утврди долу изложениот пречистен текст на Основниот закон за искористувањето на селскостопанското земјиште.

Пречистениот текст на Основниот закон за искористувањето на селскостопанското земјиште го опфаќа Законот за искористување на селскостопанското земјиште објавен во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/59 и неговите измени и дополненија објавени во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/62 и во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65, во кои е означено времето на влегувањето во сила на тој закон и на неговите измени и дополненија.

АС бр. 284

23 април 1965 година

Белград

Претседател

на Законодавно-правната комисија
на Сојузната скупштина,

Јово Угричиќ, с. р.

ОСНОВЕН ЗАКОН

ЗА ИСКОРИСТУВАЊЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ЗЕМЈИШТЕ

(пречистен текст)

І. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

(1) Искористувањето на селскостопанското земјиште, без оглед во чија сопственост е тоа, е од сеопштествен интерес и треба да се врши според одредбите од овој закон и прописите донесени врз основа на него, а во согласност со природните и економските услови на производството.

(2) Како селскостопанско земјиште, во смисла на овој закон, се сметаат ниви, градини, овоштарници, лозја, ливади, пасишта и трстици, како и друго земјиште што според своите природни и економски услови најполезно би им служело на општите интереси ако би се искористувало за земјоделско производство.

(3) Како селскостопанско земјиште, во смисла на овој закон, не се смета земјиште што се наоѓа во потесниот градежен реон на град или населба од градски карактер.

(4) За земјиштето од ставот 3 на овој член можат да се пропишуваат определен минимум агротехнички мерки или одделни агротехнички мерки предвидени со овој закон, сè додека на истото не отпочне изградба на градежни објекти или постројки.

Член 2

(1) Селскостопанското земјиште треба да се искористува, по правило, за земјоделско производство.

(2) За други цели селскостопанското земјиште може да се искористува само во случаите што се предвидени со законот (чл. 34 и 35).

(3) Селскостопанското земјиште што не се искористува за земјоделско производство, а за кое во смисла на ставот 2 од овој член не е предвидено да може да се искористува за други цели, ќе се приведе кон земјоделското производство кога ќе бидат обезбедени услови за тоа.

Член 3

(1) Земјоделските организации, сопствениците и други корисници на селскостопанско земјиште (корисниците) се должни селскостопанското земјиште да го искористуваат на начинот што најмногу им одговара на природните особини на земјиштето и на постојните економски и технички услови.

(2) Ако корисниците не го обработуваат земјиштето или не го обработуваат на начинот пропишан во ставот 1 од овој член, општинското собрание е должно да обезбеди обработка на земјиштето согласно со одредбите од законот.

Член 4

(1) Општинското собрание може да пропише на целото подрачје или на одделни делови од територијата на општината при обработката на земјиштето да треба да се применат определен минимум агротехнички мерки или одделни агротехнички мерки.

(2) Исто така општинското собрание може да пропише на селскостопанско земјиште, чија производна способност поради природните услови или нерационалната обработка е намалена така што тоа земјиште да е негодно за интензивно производство, да мораат да се применат определени агромилиорациони мерки заради оспособување на земјиштето за такво производство.

(3) Мерките од ст. 1 и 2 на овој член општинските собранија можат да ги пропишат откако претходно се обезбедени услови за примена на тие мерки и важат додека постојат тие услови.

Член 5

Ако селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост се обработува во кооперација со земјоделска организација, договорните обврски меѓу земјоделската организација и индивидуалниот производител во поглед на начинот на обработката на земјиштето не можат да бидат помали од пропишаниот минимум агротехнички мерки.

Член 6

(1) Секоја земјоделска организација е должна да изработи свој основен план за искористување на земјиштето.

(2) При изработката на основниот план за искористување на земјиштето, земјоделската организација ги предвидува и средствата потребни за примена на одделни агротехнички мерки на земјиштето што го обработува во кооперација или по основот на закуп.

(3) Основниот план за искористување на земјиштето е основица за работењето и за инвестиционите вложувања на земјоделската организација.

Член 7

(1) Заради подобро искористување и заштита на селскостопанското земјиште од штетно дејство на водите и заради искористување на водите за земјоделско производство, ќе се изведуваат на тоа земјиште хидромелиорациони работи и ќе се изградуваат хидромелиорациони системи.

(2) Со хидромелиорациониот систем се управува во општ интерес, а според начелата на стопанското работење и полното стопанско искористување.

Член 8

Во поглед на искористувањето на земјиштето подложно на ерозија или штетно дејство од порои, ќе се пропишуваат посебни мерки во рамките на законот.

Член 9

Заради рационално искористување на селскостопанско земјиште, може, под условите што се определени со закон, да се врши арондација и комасација на селскостопанското земјиште.

Член 10

(1) Селскостопанското земјиште на кое постои право на сопственост е во слободен промет и може да се дава во закуп.

(2) Прометот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост се регулира со посебен сојузен закон.

(3) Во случај на продажба или давање во закуп на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост, земјоделските организации имаат предимствено право на купување односно земање во закуп.

Член 11

Како земјоделски организации, во смисла на овој закон, се сметаат работните организации што се занимаваат со земјоделско производство.

II. ИСКОРИСТУВАЊЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ЗЕМЈИШТЕ

1. Селскостопанско земјиште во општествена сопственост

Член 12

Корисниците на селскостопанско земјиште во општествена сопственост што го искористуваат тоа земјиште за земјоделско производство, се должни да го обработуваат според својот основен план за искористување на селскостопанското земјиште.

Член 13

(1) Основниот план за искористување на селскостопанското земјиште на земјоделската организација е долгорочен план на економски и технички решенија за најдобар начин за искористување на земјиштето.

(2) Основниот план за искористување на селскостопанското земјиште на земјоделската организација мора да содржи, покрај другото, податоци за природните услови за земјоделско производство и мерки за одржување и подобрување плодноста на земјиштето.

(3) Основниот план за искористување на селскостопанското земјиште на земјоделската организација мора да биде заснован врз современите научни принципи што обезбедуваат економично искористување на селскостопанското земјиште.

Член 14

(1) Основниот план за искористување на селскостопанското земјиште земјоделските организации го изработуваат самостојно.

(2) Со изработување на основни планови за искористување на селскостопанско земјиште можат, како со услужна дејност, да се занимаваат специјализираните организации за проектирање во земјоделството, како и установите и органите на управата што имаат лица стручни за таа работа.

Член 15

Со пропис на републиката ќе се регулира искористувањето на пасиштата и утрините во општествена сопственост и на пасиштата и утрините на кои постои право на сопственост, како и другите имотни односи во врска со тие земјишта во општествена сопственост.

2. Селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост

Член 16

(1) Корисникот на селскостопанското земјиште на кое постои право на сопственост е должен да го обработува тоа земјиште онака како што се обработува во крајот во кој се наоѓа тоа.

(2) Кога во поглед на земјиштето од ставот 1 на овој член надлежниот орган има пропишано агротехнички или агромилиорациони мерки, а се обезбедени услови потребни за спроведување на тие мерки, корисникот на земјиштето е должен да ги примени тие мерки.

(3) Ако корисникот на селскостопанското земјиште на кое постои право на сопственост не може

самиот да обезбеди примена на мерките од ставот 2 на овој член, може со земјоделската организација, според пазарните цени и според другите пазарни услови, да склучи договор со кој се обезбедува примената на тие мерки.

Член 17

(1) Ако корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост не го обработи земјиштето на начинот од членот 16 став 1 на овој закон во времето во кое обично се обработува во крајот во кој се наоѓа тоа, а во тоа не бил спречен со дејство од виша сила или со други оправдани причини, необработеното земјиште може да се стави под присилна управа за време од 1 до 5 години, ако со закон на републиката не е определен подолг рок.

(2) Се овластуваат републиките да ги определат со свои прописи случаите во кои, по исклучок од одредбата на ставот 1 од овој член, необработено земјиште нема да се стави под присилна управа.

Член 18

Селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост може да се стави под присилна управа и кога земјиштето не го користи во согласност со основниот план за искористување на земјиштето на подрачјето на хидромелиорациониот систем, а во тоа корисникот не бил спречен со дејство од виша сила или со други оправдани причини.

Член 19

(1) Органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството е должен да води евиденција за необработените земјишта и за земјиштата на кои не се применети пропишаните агротехнички и агромилиорациони мерки.

(2) Ако органот од ставот 1 на овој член утврди дека некое земјиште не е обработено или дека на земјиштето не се применети агротехничките или агромилиорационите мерки, ќе го повика корисникот и ќе го испита зошто земјиштето не е обработено односно зошто не се применети пропишаните мерки.

(3) Кога органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството утврди дека земјиштето останало необработено или дека не се применети пропишаните мерки, а дека корисникот во тоа не бил спречен со дејство од виша сила или со други оправдани причини, ќе му определи на корисникот со решение примерен рок за обработка на земјиштето односно за примена на пропишаните мерки.

(4) Одредбите од ст. 1 до 3 на овој член се применуваат и во случаите кога земјиштето не се користи во согласност со основниот план за искористување на земјиштето на подрачјето на хидромелиорациониот систем.

(5) Ако корисникот не постои според решението со кое му се определува рок за обработка на земјиштето односно за примена на пропишаните мерки, органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството ќе му предложи на надлежниот орган да донесе решение за ставање на земјиштето под присилна управа.

Член 20

Ако корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост, за кое еведена постапка за ставање под присилна управа постојано престојува во странство, а во земјата нема полномошник или застапник или ако престојувалиштето на корисникот не е познато, органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството ќе му постави привремен застапник во таа работа, додека самиот корисник не определи полномошник.

Член 21

(1) Кога решението за ставање селскостопанско земјиште под присилна управа ќе стане конечно,

селскостопанското земјиште ѝ се дава на искористување на земјоделска организација.

(2) Ако ниедна земјоделска организација не го земе на искористување земјиштето, тоа може да му се даде на искористување на индивидуален земјоделски производител.

(3) Земјоделската организација или индивидуалниот земјоделски производител на кој му е дадено земјиштето на искористување, не може тоа земјиште да му го даде на друг на обработување.

(4) Земјоделската организација односно индивидуалниот земјоделски производител на кој му е дадено земјиштето на искористување, плаќа надоместок за тоа искористување.

Член 22

(1) Селскостопанското земјиште ставено под присилна управа се дава на искористување со непосредна погодба или по пат на јавно наддавање.

(2) Селскостопанско земјиште не може да се даде на искористување на време подолго од времето на кое со решението е ставено под присилна управа.

Член 23

(1) За давањето на селскостопанско земјиште на искористување меѓу општината и земјоделската организација или индивидуалниот земјоделски производител на кој земјиштето му е дадено на искористување се склучува договор кој мора да биде писмен.

(2) Договорот за давање земјиште на искористување што не е склучен во писмена форма нема правно дејство.

Член 24

(1) Износот на надоместокот од членот 21 став 4 на овој закон е приход на општината.

(2) Од надоместокот од членот 21 став 4 на овој закон треба да се подмират стасаните обврски на сопственикот односно корисникот на земјиштето спрема општествената заедница што се однесуваат на тоа земјиште.

(3) По исклучок, надлежниот орган на општинското собрание може дел од износот или целиот износ на надоместокот за искористување на земјиштето по подмирувањето на обврските спрема заедницата да му го отстапи на сопственикот на земјиштето, ако најде дека тој и неговото семејство немаат достаточен средства за живот.

Член 25

(1) Ако корисник што постојано живее во Југославија не го обработил земјиштето или не ги применил пропишаните мерки поради старост, болест, физичка неспособност, своја или на членовите на своето домаќинство, или од други оправдани причини, ќе му се исплати износот на надоместокот од членот 21 став 4 на овој закон по подмирувањето на обврските спрема општествената заедница.

(2) Решението за тоа и за височината на надоместокот од членот 21 став 4 на овој закон го донесува надлежниот орган на општинското собрание.

Член 26

(1) Решението за ставање на селскостопанско земјиште под присилна управа може да се укине по барање од корисникот на земјиштето, ако се обврзе тој дека во определениот рок ќе го обработи тоа земјиште односно дека на него ќе ги примени пропишаните мерки и ако за извршување на таа обврска даде гаранција во формата и во височината што ќе ги определи надлежниот орган на општинското собрание.

(2) Ако корисникот на земјиштето не ја изврши обврската за која е дадена гаранција, износот на гаранцијата се уплатува во корист на општината.

(3) Ако земјиштето, што е ставено под присилна управа, со договор е дадено на искористување,

решението за ставање на земјиштето под присилна управа не може без согласност од лицето на кое му е дадено на искористување да се укине пред истекот на времето на кое му е дадено на искористување.

Член 27

Ако селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост не го користи сопственикот, одредбите од оваа глава ќе се применуваат на лицето што го користи тоа земјиште.

III. ИСКОРИСТУВАЊЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКО ЗЕМЈИШТЕ НА ПОДРАЧЈЕ НА ХИДРОМЕЛИОРАЦИОНЕН СИСТЕМ

1. Искористување на земјиштата на подрачјето на хидромелиорационен систем

Член 28

(1) Селскостопанските земјишта на подрачјето на хидромелиорациониот систем треба да се обработуваат со примена на современите агротехнички методи, а во согласност со вложувањата извршени во мелiorационите работи.

(2) Организацијата што управува со хидромелиорациониот систем е должна да изработи основен план за искористување на тој хидромелиорационен систем.

(3) Врз основа на планот за искористување на хидромелиорациониот систем организацијата што управува со тој систем ќе изработи основен план за искористување на земјиштето за целото подрачје на тој систем, откако го сослужала мислењето на другите земјоделски организации на тоа подрачје.

Член 29

Корисниците на селскостопанско земјиште на подрачјето на хидромелиорациониот систем се должни земјиштето да го користат во согласност со основниот план за искористување на земјиштето на подрачјето на хидромелиорациониот систем.

Член 30

(1) Основниот план за искористување на селскостопанското земјиште на подрачјето на хидромелиорациониот систем го потврдува надлежниот орган.

(2) На корисниците на селскостопанските земјишта на подрачјето на хидромелиорациониот систем мора да им биде овозможено да ставаат приговори на нацртот на основниот план од ставот 1 на овој член.

Член 31

Ако корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост не го искористува тоа земјиште според основниот план за искористување на селскостопанското земјиште, тоа земјиште може да се стави под присилна управа за време од 5 до 10 години, согласно со одредбите од главата II оддел 2 на овој закон.

2. Права и должности на организацијата што управува со хидромелиорациониот систем и на корисниците на земјиштето

Член 32

Организацијата што управува со хидромелиорациониот систем е должна на корисниците на селскостопанското земјиште да им обезбеди воден режим што дава можности за најдобро искористување на земјиштето во согласност со планот за искористување на земјиштето на заинтересираните земјоделски организации.

Член 33

Сите корисници на селскостопанското земјиште на подрачјето на хидромелиорациониот систем имаат право и должност да се користат со тој систем.

IV. ИСКОРИСТУВАЊЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКО ЗЕМЈИШТЕ ЗА НЕЗЕМЈОДЕЛСКИ ЦЕЛИ

Член 34

Корисникот на селскостопанско земјиште може тоа земјиште да го искористува за друга цел а не за земјоделско производство, ако е тоа земјиште со инвестиционата програма, со урбанистичкиот план или со одлуката на општинското собрание, што го заменува тој план, наменето да се искористува за таа друга цел, како и во другите случаи предвидени со закон или со пропис заснован врз закон.

Член 35

Кога селскостопанско земјиште треба да се искористува за друга цел, а не за земјоделско производство, ќе се води сметка за тоа да се искористува за таа цел селскостопанско земјиште од помала производна вредност.

V. АРОНДАЦИЈА

Член 36

Арондација на селскостопанско земјиште може да се врши со цел за порационално обработување на земјиштето, за механизација на земјоделските работи, за спроведување на мелиорациони и противерозии работи, за овозможување изградба на економски дворови и за подигање долгогодишни насади, како и ако без спроведена арондација примената на современите агротехнички методи при обработка на тоа земјиште би била оневозможена или значително отежната.

Член 37

(1) Арондација може да се врши само во корист на земјоделска организација, или во корист на друга стопанска организација што користи селскостопанско земјиште за земјоделски цели.

(2) Арондација може да се врши само ако површината на земјиштето што го користат една или повеќе земјоделски организации изнесува повеќе од пропишаниот процент на вкупната површина на селскостопанското земјиште во потесот.

Член 38

(1) По исклучок од одредбите на членот 37 на овој закон, арондација може да се дозволи и во корист на индивидуални земјоделски производители што склучиле повеќегодишни договори за стопанска соработка (кооперација) со организацијата од членот 37 став 1 на овој закон, ако површината во врска со склучените договори го преминува определениот процент на површината на селскостопанското земјиште во потесот.

(2) Предлогот за арондација според ставот 1 од овој член го поднесува земјоделската организација од името и со согласност од индивидуалните земјоделски производители во чија корист треба да се дозволи арондацијата.

(3) Под условите од ставот 1 на овој член може да се дозволи арондација во корист на онаа земјоделска организација во поглед на која не се исполнети за тоа условите според членот 37 од овој закон.

Член 39

(1) Сопственикот на земјиштето што се присоединува со арондација има право на надоместок.

(2) Надоместокот за арондација го дава корисникот на арондацијата.

Член 40

(1) Ако сопственикот на присоединетото земјиште е земјоделец, на име надоместок за присоединетото земјиште му се дава, по правило, соодветно земјиште од иста култура и бонитет.

(2) Ако нема можност како надоместок за присоединетото земјиште да се даде друго земјиште од иста култура и бонитет, надоместокот може по спо-

годба на сопственикот на присоединетото земјиште и корисникот на арондацијата да се определи во земјиште од друга култура и бонитет, а ако таква спогодба не се постигне надоместокот ќе се даде во пари.

(3) Кога на земјиштето што се присоединува се наоѓа зграда или друг објект, во надоместок ќе се даде земјиште со соодветна зграда или со друг објект што се наоѓа на земјиштето што се дава во надоместок или на блиско земјиште.

(4) Ако во случаите од ставот 3 на овој член нема можност зграда или друг објект да се даде на име надоместок за станбената зграда или за економската зграда неопходна за земјоделска дејност на сопственикот на селскостопанското земјиште, корисникот на арондацијата е должен да му подигне на сопственикот на таквото земјиште соодветна зграда и други објекти на друго земјиште на сопственикот, а за другите згради и други објекти надоместокот ќе се даде во пари.

Член 41

(1) Ако сопственикот на присоединетото земјиште не е земјоделец, надоместокот за присоединетото земјиште му се дава, по правило, во пари.

(2) Ако корисникот на арондацијата и сопственикот на земјиштето се спогодат, надоместок за присоединетото земјиште може да му се даде на сопственикот и во друго земјиште од соодветна вредност.

(3) Кога на присоединетото земјиште се наоѓа зграда или друг објект, надоместокот се дава во формата во која се дава надоместокот за експроприрана зграда или друг објект.

Член 42

Височината на надоместокот во пари за присоединетото земјиште се определува според прописите што важат за определување на надоместокот во случај на експропријација.

Член 43

(1) Корисникот на арондацијата и сопственикот на присоединетото земјиште, без оглед дали е земјоделец или не е, можат да се спогодат надоместокот за присоединетото земјиште да се даде поинаку одошто е пропишано со одредбите од чл. 40 и 41 на овој закон.

(2) Кога вредноста на присоединетото земјиште се разликува од вредноста на земјиштето што се дава во надоместок, разликата се исплатува во пари.

(3) На име надоместок не може да се даде земјиште во општествена сопственост чија вредност е за повеќе од 20% поголема од вредноста на присоединетото земјиште.

Член 44

(1) Арондацијата се спроведува по постапката пропишана со закон.

(2) Предлогот за арондација мора да ја содржи целта на арондацијата и образложение на потребата за арондација, попис на земјиштата за кои се предлега арондација, на земјиштата за кои се бара присоединување и на земјиштата што предлагачот на арондацијата ги дава во надоместок за земјиштата присоединети со арондацијата, како и попис на зградите и објектите на земјиштата за кои се бара присоединување и на оние што се даваат во надоместок.

(3) Пописот на земјиштата мора да ги содржи ознаките на катастарските парцели, како и културата и бонитетот на земјиштето.

(4) На предлогот за арондација мораат да му бидат приложени скици на земјиштата од ставот 2 на овој член.

Член 45

(1) Решението по предлогот за арондација го донесува надлежниот орган. Со решението особено се определува арондацијата на земјиштето и присое-

динувањето на потребното земјиште кон земјиштето што се арондира.

(2) Против решението од ставот 1 на овој член може да се изјави жалба.

Член 46

(1) По завршената постапка надлежниот орган донесува решение за надоместокот за секое припоено земјиште.

(2) Против решението од ставот 1 на овој член не е дозволена жалба ниту може да се води управен спор.

(3) Поранешниот сопственик на припоеното земјиште и корисникот на арондацијата можат во рок од 30 дена од денот на доставувањето на решението да му поднесат предлог на општинскиот суд да го утврди во вонпроцесна постапка надоместокот за припоеното земјиште.

(4) Предлогот од ставот 3 на овој член не го одлага извршувањето на решението за надоместокот.

(5) Кога надоместокот е утврден во пари, а корисникот на арондацијата не е задоволен со износот на надоместокот, судот на кој тој му поднесол предлог за утврдување на надоместокот, ќе го одложи, на негов предлог, извршувањето на решението за надоместокот во оној дел кој со предлогот се оспорува, ако корисникот на арондацијата оспори делот на надоместокот го положил кај банката.

(6) Правносилното решение на судот за надоместокот го заменува решението од ставот 1 на овој член.

Член 47

(1) Трошоците на постапка на арондацијата ги поднесува земјоделската организација што го поднесла предлогот за арондација.

(2) Сите дејствија во постапката за арондација, односно купување, продажба, размена или подарок на земјиште со цел за арондација или проширување на земјиште на земјоделската организација се ослободени од плаќање на такси.

Член 48

(1) Предавањето на земјиштето присоединето со арондација на стопанската организација во владение се врши по правносилноста на решението од членот 46 став 1 на овој закон.

(2) Ако на присоединетото земјиште постојат долгогодишни насади или едногодишни култури, поранешниот сопственик има право да го задржи земјиштето во владение до собирањето на плодовите, но најдоцна до завршетокот на текушната економска година.

(3) Ако според решението од членот 46 став 1 на овој закон во корист на сопственикот на присоединетото земјиште треба да се подигне зграда (член 40 став 4), предавањето на присоединетото земјиште во владение на корисникот на арондацијата ќе се изврши дури тогаш кога корисникот на арондацијата ќе ја изврши таа обврска.

Член 49

(1) Хипотеците и другите стварни товари, освен стварните службености запишани на земјиштето што се присоединува, губат правна важност и треба да се бришат од земјишните книги.

(2) Лицето во чија корист бил укнижен товарот што изгубил правна важност според одредбата на ставот 1 од овој член, има право на бара бришаниот товар да се укнижи на земјиштето што е дадено во надоместок за присоединетото земјиште.

(3) Ако надоместокот за присоединетото земјиште на које постојат товарите од ставот 1 на овој член е определен во пари, корисникот на арондацијата е должен износот на надоместокот да го положи кај банката на посебна сметка.

(4) Во случајот од ставот 3 на овој член банката ќе му го намери надоместокот на сопственикот на присоединетото земјиште, односно побарувањето на лицата во чија корист е ставен товарот, само врз

основа на нивна писмена спогодба заверена од страна на надлежниот орган или врз основа на судска одлука.

VI. КОМАСАЦИЈА.

Член 50

Комасација на селскостопанско земјиште може да се врши за да се овозможи, со создавање на поголеми и поправилни земјишни парцели, економична обработка на селскостопанско земјиште и за да се создадат поповолни услови за развиток на земјоделските населби.

Член 51

Комасација на селскостопанско земјиште може да се врши само:

1) ако со прописите за арондација не може да се изврши уредување и заокружување на земјишта на земјоделските организации, или

2) ако поради постојните односи на владение или поради големата распарченост на земјишни парцели не може да се организира производство што обезбедува општествена рентабилност на вложените средства на подрачјата каде е одобрено изведување, каде се изведуваат или се изведени мелиорациони работи од општествени средства.

Член 52

(1) Комасацијата на селскостопанско земјиште се спроведува на определено комасационо подрачје.

(2) Комасационото подрачје не може да опфати поголема површина отколку што е неопходно за постигнување на целта заради која се врши комасацијата (член 51).

Член 53

(1) Предмет на комасација (комасациона маса) се сите селскостопански земјишта на комасационото подрачје, освен земјиштата подложни на одронување.

(2) Со пропис на републиката можат да се определат и други земјишта што се вклучуваат во комасационата маса или се исклучуваат од неа, ако е потребно тоа да се постигне целта на комасацијата.

Член 54

Комасацијата се определува по барање од земјоделската организација или од органот на управата надлежен за работите на земјоделството.

Член 55

(1) Решението за спроведување комасација и за определување комасационо подрачје и комасациона маса го донесува надлежниот орган.

(2) Против решението од ставот 1 на овој член може да се изјави жалба.

(3) Против решението донесено по жалбата не може да се води управен спор.

Член 56

(1) Во комасационата постапка се решава само за прашањата во врска со групирањето и новата поделба на земјиштата што влегуваат во комасационата маса.

(2) Во комасационата постапка не се решава за приговорите и барањата истакнати во врска со сопственоста и поседот на земјиштето што влегува во комасациона маса, ниту за приговорите или барањата за службености и други товари и ограничувања на сопственоста.

(3) Ако надлежниот орган во комасационата постапка утврди дека сопственик на селскостопанско земјиште опфатено со комасациона маса има сопственост или користи повеќе селскостопанско земјиште отколку што е дозволено со законот, ќе го известат за тоа општинскиот орган на управата надлежен за работите на имотните односи заради донесување соодветно решение.

Член 57

Странки во комасационата постапка се сопствениците на земјиштата на кои постои право на сопственост и корисниците на земјиштата во општествена сопственост (учесници на комасацијата) — што се опфатени со комасационата маса и сите други лица што имаат на тие земјишта стварни права или врз законот заснован правен интерес.

Член 58

(1) Ако со овој закон не е определено поинаку, во комасационата постапка се применуваат одредбите од Законот за општата управна постапка.

(2) Во комасационата постапка не се допуштени враќање во поранешна состојба и обновување на постапката.

(3) Против решението со кое во постапката за комасација се врши поделба на земјиште од комасационата маса, може да се изјави жалба.

Член 59

При вклучувањето на земјишта во комасационата маса, во поглед на сопственоста и другите стварни права се зема постојната состојба во земјишните и други книги, според важечките прописи, а во поглед на другите податоци (за поседот, површината, културата и сл.) — фактичката состојба

Член 60

(1) Секој корисник на селскостопанско земјиште во општествена сопственост и сопственик на селскостопанско земјиште ако е земјоделец добива, по правило, од комасационата маса соодветно земјиште од иста култура и квалитет, а по можност и од еднаква положба како и земјиштето што го внесол во комасационата маса.

(2) При распределбата на земјишта од комасационата маса ќе се води сметка секој учесник на комасацијата да добие што подобро заокружено земјиште.

(3) Ако учесник на комасацијата добие од комасационата маса земјиште од поголема вредност отколку што е она што го внесол во комасационата маса, ќе ѝ ја плати на комасационата маса разликата помеѓу вредноста на тие земјишта во пари, а ако добие земјиште од помала вредност — разликата во вредноста ќе му се исплати во пари.

Член 61

(1) На сопственик на селскостопанско земјиште кој не е земјоделец, надлежниот орган може за земјиштето што го внесол тој во комасационата маса да му даде во замена соодветно земјиште (член 60) или да му даде надоместок во пари.

(2) Надоместокот во пари за земјиште се определува според одредбите од овој закон со кои се предвидува надоместок за земјиштата на сопственик кој не е земјоделец припоени со арондација.

(3) На сопственикот од ставот 1 на овој член кој во комасационата маса внесол земјиште во површина поголема од 1 хектар, надлежниот орган е должен да му даде, на негово барање, соодветно земјиште во смисла на членот 60 на овој закон најмалку во површина од 1 хектар, а ако внесол помалку од 1 хектар, на негово барање ќе му се даде надоместок во земјиште.

Член 62

(1) Виеочината на надоместокот за земјиште, згради, објекти и долгогодишни насади им се определува на сопствениците според прописите што важат за определувањето на надоместок во случај на експропријација.

(2) При утврдувањето на вредноста на земјиштето, ќе се земе предвид само вредноста на земјиштето со оглед на неговиот квалитет.

Член 63

(1) Ако во постапката за комасација што се врши заради изградба на нова мрежа на патишта и канали и на други јавни објекти што треба да се изградат на комасационото подрачје за да се овоз-

возможи потребното оформување на земјиштето, да се намали вкупната површина на земјиштето односно вредноста на комасационата маса што треба да им се подели на учесниците, на секој учесник на комасацијата ќе му се додели сразмерно помала површина земјиште.

(2) Ако поради намалување на мрежата на патишта и на канали и другите јавни објекти се зголеми вкупната површина на земјиштата во комасационата маса, вишокот станува општествена сопственост, а општинското собрание ја определува земјоделската организација на која ќе ѝ се предаде тој вишок на користење.

(3) Одредбите од ст. 1 и 2 на овој член ќе се применат и ако во постапката за комасација, поради виша сила (промена на речен тек, однесување, насипување и сл.) се намали односно зголеми вкупната површина на комасационата маса.

Член 64

Службеностите, товарите и ограничувањата во поглед на сопственоста што по поделбата на комасационата маса на учесниците повеќе не се потребни, се бришат, а можат да се определат нови службености, товари и ограничувања на сопственоста ако е тоа потребно со оглед на новата распределба на земјиштата од комасационата маса.

Член 65

(1) Учесниците на комасацијата ги примаат земјиштата од комасационата маса во фактичен посед и сопственост по правносилноста на решението за распределба на оваа маса.

(2) Примопредавањето на земјиштата, зградите и други објекти од комасационата маса го врши надлежниот орган.

(3) Примопредавањето на селскостопанско земјиште се врши, по правило, по собирањето на плодотите.

Член 66

Надлежниот орган може врз основа на заемна спогодба на учесниците на комасацијата да изврши примопредавање на земјиште, згради и други објекти од комасационата маса и пред правносилноста на решението за распределба на комасационата маса.

Член 67

(1) Трошоците за комасација на земјишта и трошоците на инвестиционите вложувања во врска со спроведувањето на комасацијата, ги поднесуваат учесниците на комасацијата сразмерно со површината на земјиштата што се внесени во комасационата маса.

(2) Трошоците за комасација на земјишта и трошоците на инвестиционите вложувања во врска со спроведувањето на комасацијата, учесниците на комасацијата можат, по свој избор, да ги платат со соодветен дел земјиште или со пари.

(3) Вредноста на земјиштето што се дава на име надоместок на трошоците за комасација, се определува според прописите за експропријацијата на земјишта.

Член 68

Во постапката за комасација во сите дејствија во врска со комасацијата не се плаќаат такси.

Член 69

Стручен надзор над геодетско-техничките работи во постапката за комасација врши републичкиот орган на управата надлежен за работите на геодетската служба.

VII. ЗАШТИТА НА ЗЕМЈИШТЕТО ОД ЕРОЗИЈА И УРЕДУВАЊЕ НА ПОРОИТЕ

Член 70

(1) Заради заштита од штетите што на стопанството му ги предизвикуваат ерозијата и пороите, треба да се преземат работи за заштита на земји-

штата загрозува од ерозија и порои, а со цел за оспособување на овие земјишта за современо земјоделско односно шумарско производство, како и со цел за спречување на штетата на другите стопански објекти.

(2) Како земјиште загрозува од ерозија се смета земјиштето на кое поради порои или друго површинско влијание на водата и ветрот постои измивање, поткопување, браздење или одронување, како и земјиштето што им е подложно на овие промени.

Член 71

(1) Работите на заштитата на земјиштето загрозува од ерозија и порои се вршат со спроведување на заштитните мерки на ерозионото подрачје.

(2) Како ерозионо подрачје се смета коритото и земјиштето во сливот на еден или повеќе порои, што во поглед на изградбата и одржувањето на заштитните објекти претставуваат единствена целина.

Член 72

Како мерки за заштита на земјиштето од ерозија и порои можат особено да се определуваат градежно-технички, шумско-технички, агротехнички мерки, како и административни мерки предвидени со закон.

Член 73

(1) Објекти за заштита на земјиштето од ерозија и порои се градежните објекти, долгогодишните насади и повеќегодишните култури подигнати за таа цел.

(2) Објектите за заштита на земјиштето од ерозија и порои треба да се изградуваат така што да сочинуваат единствена заштита и економско-техничка целина на ерозионото подрачје (противерозионен систем).

Член 74

(1) Изградба на заштитни објекти се врши според прописите за изградбата на инвестиционите објекти.

(2) По исклучок, ако од пороите застрашува непосредна опасност за човечки животи, згради, патишта и железнички и други објекти, надлежниот орган на управата може и без инвестициона програма да определи спроведување на итни мерки и работи заради отстранување на таа опасност.

(3) Во случаите од ставот 2 на овој член инвестиционата програма ќе се донесе дополнително.

Член 75

(1) Трошоците за изведување на основните работи со цел за заштита од ерозија и порои ги обезбедува општествено-политичката заедница чиј орган го определува изведувањето на тие работи, а трошоците за изведување на работите на непосредна заштита на одделни земјишта од ерозија ги поднесуваат корисниците на земјиштето.

(2) Органот што го дава одобрението за изградба на инвестициониот објект определува кои работи имаат карактер на основни работи, а кои имаат карактер на работи што служат за непосредна заштита на одделни земјишта.

(3) Ако корисникот на земјиштето не ги изврши определените работи на непосредна заштита на земјиштето од ерозија, надлежниот орган може извршувањето на тие работи да ѝ го довери на работната организација на трошок на корисникот на земјиштето.

Член 76

(1) Со противерозиониот систем управува водната заедница или земјоделската организација на која општествено-политичката заедница ќе ѝ ги предаде објектите од тој систем на управување.

(2) Општествено-политичката заедница може да основе посебна стопанска организација врз која ќе го пренесе управувањето со противерозиониот систем.

(3) Организацијата што управува со противерозиониот систем се грижи за одржувањето и правилното користење на целокупниот систем за заштита од ерозија и порои.

(4) За вршење на работите од ставот 3 на овој член мора да се формира стручна и техничка служба.

Член 77

Организацијата што управува со противерозиониот систем е должна да изработи основен план за искористување на противерозиониот систем.

Член 78

(1) Сите корисници на селскостопанско земјиште на подрачјето на противерозиониот систем имаат право и должност да се користат со тој систем.

(2) Основните планови за искористување на селскостопанското земјиште на земјоделските организации на подрачјето на противерозиониот систем мораат да бидат усогласени со основниот план за искористување на противерозиониот систем.

Член 79

(1) Општинското собрание може, во согласност со основниот план, за искористување на противерозиониот систем, да ја пропишува примената на одделни мерки на ерозионото подрачје (член 72), а особено примената на минимумот на агротехнички односно шумско-технички мерки, привремена или трајна забрана на преорување ливади и пасишта и други површини и нивно претворање во ниви со едногодишна култура, како и задолжителна ориентација на определени земјишта од едногодишни на повеќегодишни земјоделски или шумски култури.

(2) Општинското собрание може со свој пропис да определи корисниците на земјиште на ерозионо подрачје за које не е изграден противерозионен систем да се должни да применат одделни мерки од ставот 1 на овој член.

(3) Во поглед на пропишувањето на агротехнички односно шумско-технички мерки според одредбата од ставот 1 на овој член, се применуваат согласно одредбите од овој закон што се однесуваат на пропишувањето на агротехнички и агромелиорациони мерки.

Член 80

Објектите за заштита на земјиште од ерозија и порои подигнати од општествени средства на земјиште на кое постои право на сопственост се општествена сопственост.

Член 81

(1) Со закон на републиката ќе се пропише:

1) формата и начинот за утврдување на височината на надоместокот за искористување на противерозиониот систем, како и начинот за плаќање на тој надоместок;

2) согласно со одредбите од главата II на одделот 2 од овој закон, ставањето на земјиште под присилна управа кога корисникот на земјиштето не ги применува мерките што општинското собрание врз основа на овој закон ги пропишало на ерозионото подрачје (член 79), или не ги извршува другите обврски според овој закон или според републичките прописи.

(2) Со закон на републиката:

1) посебно ќе се регулира формата и начинот за утврдување на височината на надоместокот за земјиштето експроприрано со цел за подигање објекти за заштита од ерозија и порои, како и начинот за плаќање на тој надоместок;

2) ќе се предвиди правото на корисникот на земјиштето да ги собира плодовите од долгогодишните насади подигнати на неговото земјиште од општествени средства со цел за заштита од ерозија и порои, со плаќање посебен надоместок или начинот на кој ќе се определат уделите на опште-

ствената заедница и на корисникот на земјиштето во овие плодови;

3) Ке се предвиди должноста на корисникот на земјиштето на свој трошок да ги одржува долгогодишните насади и повеќегодишните култури подигнати на неговото земјиште со цел за заштита од ерозија и порои;

4) Ке се предвидат обврските на корисникот на земјиштето да плати надоместок за зголемување на вредноста на земјиштето што поради ерозија или порои не било воопшто обработувано или било недостаточено обработувано, ако со изградбата на противерозиониот систем повторно е создадена или значително подобрена можноста за негова обработка.

VIII. ЗАКУП И КУПОПРОДАЖБА НА СЕЛСКОСТОПАНСКО ЗЕМЈИШТЕ НА КОЕ ПОСТОИ ПРАВО НА СОПСТВЕНОСТ

Член 82

(1) Селскостопанските земјишта на кои постои право на сопственост можат заради земјоделско производство да им се даваат во закуп и да им се продаваат на земјоделски организации, индивидуални земјоделски производители и други граѓани.

(2) Купеното земјиште и земјиштето земено во закуп заедно со другото селскостопанско земјиште што го владее закупувачот односно сопственикот не смее да го надмине законскиот максимум на селскостопанско земјиште што индивидуални земјоделски производители и други граѓани можат да го имаат во сопственост.

(3) Договорот за закуп склучен противно на одредбата од ставот 2 на овој член нема правно дејство.

Член 83

(1) Земјоделските организации имаат првенствено право за земање во закуп и за купување на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост.

(2) Индивидуалниот земјоделски производител што го нуди своето земјиште во закуп или на продажба е должен таа понуда да ја истакне на огласната табла на надлежниот орган.

(3) Селскостопанско земјиште може да му се даде во закуп или продаде на индивидуален земјоделски производител дури откако во рокот што општинското собрание ќе го определи со свој пропис ниедна земјоделска организација не сакала да го земе во закуп односно да го купи.

(4) Селскостопанско земјиште не може да му се даде во закуп или продаде на индивидуален земјоделски производител под поповолни услови за него од условите под кои сопственикот и го нудел земјиштето во закуп односно продажба на земјоделска организација.

(5) Договорот склучен противно на одредбите од ст. 3 и 4 на овој член е ништовен.

Член 84

(1) Земјоделска организација нема првенствено право за земање во закуп на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост:

1) кога индивидуален земјоделски производител, или член на неговото домаќинство што го обработувал земјиштето, е повикан на отслужување на воениот рок;

2) кога индивидуален земјоделски производител или член на неговото домаќинство што го обработувал земјиштето, поради болест, истоштеност или неспособност за работа од друг вид не е во можност да го обработи земјиштето.

(2) Во овие случаи индивидуален земјоделски производител не е должен да истакне понуда во смисла на ставот 2 од членот 83 на овој закон.

Член 85

(1) Времето за кое земјоделската организација го зема земјиштето во закуп се определува со договор.

(2) Ако земјоделската организација би требало, според договорот за закуп, да врши на закупеното земјиште позначителни инвестиции, таа може да го земе земјиштето во закуп најмалку на времето што е потребно за полна амортизација на тие инвестиции.

(3) Со закон на републиката може да се пропише најдолгото време на кое индивидуален земјоделски производител може да зема селскостопанско земјиште во закуп.

Член 86

(1) Договорот за закуп или купопродажба на селскостопанско земјиште мора да биде склучен во писмена форма.

(2) Договорот за закуп или купопродажба на селскостопанско земјиште што не е склучен во писмена форма нема правно дејство.

(3) Индивидуалните земјоделски производители можат договорот за закуп или купопродажба на селскостопанско земјиште да го склучат и со усни изјави дадени на записник пред надлежниот орган.

Член 87

(1) Договорот за закуп на селскостопанско земјиште мора, покрај другото, да содржи катастарски ознаки на земјиштето, време на траењето на закупот, како и височина, вид и начин за плаќање на закупнината.

(2) Ако е закупувачот должен, според договорот за закуп, да изврши инвестициони работи на закупеното земјиште, тие работи мораат да се назначат во договорот и да се предвидат правата и обврските на договорните страни што во врска со тие работи настануваат со престанокот на закупниот однос.

Член 88

(1) Селскостопанско земјиште земено во закуп не смее да му се даде на друго лице на искористување.

(2) Договорот склучен противно на одредбата од ставот 1 на овој член не произведува правно дејство.

Член 89

(1) Општинското собрание може да го пропише највисокиот износ на закупнината за селскостопански земјишта.

(2) Договорот склучен на повисок износ на закупнината отколку што е износот определен според ставот 1 од овој член е ништовен во поглед на вишокот на износот на закупнината.

Член 90

(1) Селскостопанско земјиште може во согласност со одредбите од членот 34 на овој закон да се дава во закуп за други цели, а не за земјоделско производство, само кога нема услови земјиштето да се користи за земјоделско производство или кога општествениот интерес бара да се користи тоа за други цели.

(2) Договорот за закуп на селскостопанско земјиште од ставот 1 на овој член му се поднесува на одобрение на органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството, без оглед кој е закупувач.

(3) Ако органот од ставот 2 на овој член во рок од еден месец од денот кога му е поднесен договорот на одобрение не донесе решение со кое дава или не дава одобрение, ќе се смета дека е договорот одобрен.

Член 91

(1) Органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството е должен да води евиденција за сите договори за закуп на селскостопанско земјиште.

(2) За таа цел закуподавачот е должен еден примерок од договорот за закуп на селскостопанско земјиште да му поднесе, во рок од 15 дена од денот на склучувањето на договорот, на органот од ставот 1 на овој член.

Член 92

Одредбите од овој закон за давањето во закуп на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост ќе се применуваат и кога селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост се дава на искористување без надоместок.

Член 93

Упис во земјишните книги на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост продадено на индивидуален земјоделски производител или на друг граѓанин не може да се изврши без потврда од надлежниот орган на општинското собрание дека е постапено во смисла на членот 83 од овој закон.

Член 94

(1) Земјоделска организација чиешто предимствено право за купување на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост е повредено, може да бара по судски пат да се поништи продажбата и сопственикот да ѝ го продаде тоа земјиште на неа под истите услови под кои го продал на друг.

(2) Тужба поради повреда на предимственото право за купување земјоделската организација може да подигне во рок од 30 дена од денот на извршувањето на уписот на земјиштето на името на новиот сопственик односно од денот кога дознала за тој упис, но најдоцна во рок од една година од денот на извршениот упис, а ако не е извршен упис на името на новиот сопственик — во рок од 30 дена од денот кога дознала за таа купопродажба.

IX. ПРИСИЛНИ МЕРКИ

Член 95

(1) Против корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост кој без оправдана причина не се придржува кон мерките определени врз основа на овој закон и на други прописи донесени врз основа на него, се применуваат присилни мерки.

(2) Како присилни мерки можат да се применат:

1) извршување на определена мерка на трошок на корисникот на земјиштето;

2) отстранување на насадите подигнати противно на прописот или решението од надлежниот орган.

Член 96

(1) Решението за мерките од ставот 2 на членот 95 од овој закон го донесува органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството.

(2) Против решението за мерките од ставот 2 на членот 95 од овој закон може да се изјави жалба, а против решението донесено по жалбата не може да се води управен спор.

X. НАДЗОР

Член 97

Надзор над спроведувањето на одредбите од овој закон и други прописи што се однесуваат на искористувањето на селскостопанското земјиште вршат органите надлежни за работите на земјоделската инспекција.

Член 98

Сојузниот секретаријат за земјоделство и шумарство се грижи за унапредувањето на службата на земјоделската инспекција на територијата на Југославија и врши надзор над работата на органите надлежни за работите на земјоделската инспекција, во работите од исклучивата надлежност на федерацијата или во работите од интерес за целата земја.

Член 99

Ако органот надлежен за работите на земјоделската инспекција на потесна општествено-политичка

заедница не изврши некоја од работите од својата надлежност или не ја изврши во определениот рок, таа работа може да ја изврши сојузниот орган надлежен за работите на земјоделската инспекција на трошок на органот чиј инспектор бил должен да ја изврши таа работа.

Член 100

(1) Земјоделскиот инспектор, покрај овластувањата што ги има според општите прописи за органите надлежни за работите на земјоделската инспекција, е овластен и:

1) да врши преглед на земјишта, селскостопански објекти, деловни книги и документи на работните организации и други правни лица и граѓани, на кои се однесуваат одредбите од овој закон;

2) да забрани селскостопанското земјиште да се искористува за други цели а не за земјоделско производство, кога таквото искористување не е дозволено;

3) да запре извршување на незаконити дејствија;

4) во итни случаи во кои би настапила штета по општиот интерес да нареди мерки за спречување на штетата;

5) да собира податоци и известувања од одговорните лица, сведоци и вештаци и други лица, кога е тоа потребно;

6) да презема и други мерки и дејствија за кои е овластен со посебни прописи.

(2) Работните организации, други правни лица и граѓани се должни на земјоделскиот инспектор да му овозможат вршење надзор и да му ги дадат сите потребни податоци и известувања

Член 101

(1) Кога земјоделскиот инспектор при вршењето на надзор ќе утврди дека прописот или мерката не е никако или не е правилно применета, ќе ѝ нареди со решение на работната организација, на друго правно лице односно граѓанин утврдената неправилност да ја отстрани во определен рок, односно ќе изрече управна мерка, ако е овластен за тоа.

(2) Жалбата против решението од ставот 1 на овој член не го задржува извршувањето на решението.

(3) Земјоделскиот инспектор против чие решение е изјавена жалба може, на образложено барање на подносителот на жалбата, да го одложи извршувањето на решението ако со извршувањето на решението би се предизвикала штета која тешко би можела да се поправи.

Член 102

(1) Ако земјоделскиот инспектор утврди дека со повредата на пропис е сторен прекршок, стопански престап или кривично дело, тој е должен без одлагање да поднесе барање за поведување прекршочна постапка односно да му поднесе пријава на јавниот обвинител за поведување постапка поради стопански престап односно кривично дело.

(2) Органот на кој му е поднесено барање за поведување прекршочна постапка односно органот на кој му е поднесена пријава за поведување постапка поради стопански престап или кривично дело, во смисла на ставот 1 од овој член, е должен за резултатот на постапката да го извести органот чиј инспектор поднесол барање за поведување постапка.

(3) Против решението за прекршокот жалба може да изјави и органот чиј инспектор поднесел барање за поведување постапка.

XI. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

Член 103

(1) Со парична казна од 50.000 до 5.000.000 динари ќе се казни за стопански престап земјоделската организација:

1) што не ќе ги изврши пропишаните агротехнички односно агромилиорациони мерки (член 4);

2) што без оправдана причина не го обработува земјиштето според својот основен план за искористување на селскостопанското земјиште (член 12);

3) што без оправдана причина не го користи земјиштето во согласност со основниот план за искористување на земјиштата на подрачјето на хидромелиорациониот систем (член 29), иако ѝ се обезбедени услови за користење на тој систем;

4) што селскостопанското земјиште го искористува за друга цел а не за земјоделско производство, иако со одобрената инвестициона програма, со урбанистичкиот план или со одлуката на општинското собрание што го заменува тој план тоа земјиште не е наменето да се искористува за таа друга цел или ако со закон или пропис заснован врз закон не е предвидено да може да се искористува за таа друга цел (член 34);

5) што не ги презела заштитните мерки што ги определил надлежниот орган заради заштита на селскостопанското земјиште од ерозија или од штетно дејство на порите (член 79).

(2) За дејствието од ставот 1 на овој член ќе се казни со парична казна од 5.000 до 100.000 динари и одговорното лице во земјоделската организација.

Член 104

(1) Со парична казна до 1.000.000 динари ќе се казни за прекршок земјоделската организација:

1) што ќе склучи договор за обработка на земјиште во кооперација со индивидуален земјоделски производител, со кој во поглед на начинот на обработка на земјиштето се утврдуваат обврски помали од пропишаниот минимум на агротехнички мерки (член 5);

2) што ќе земе во закуп селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост на време пократко од времето колку што трае амортизацијата на инвестициите ако на закупеното земјиште според договорот таа требало да врши позначителни инвестиции (член 85 став 2);

3) што селскостопанското земјиште на кое постои право на сопственост земено во закуп ќе му го даде на друго лице на искористување (член 88 став 1).

(2) Со парична казна до 50.000 динари ќе се казни за прекршок од ставот 1 на овој член и одговорното лице во земјоделската организација.

Член 105

Со парична казна до 100.000 динари ќе се казни за прекршок:

1) корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост кој при обработката на земјиштето не го применува пропишаниот минимум агротехнички мерки, одделни агротехнички мерки или одделни агромилиорациони мерки (член 4 ст. 1. и 2);

2) корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост на подрачјето на хидромелиорациониот систем, кој при обработката на земјиштето не се придржува кон основниот план за искористување на селскостопанското земјиште (член 29);

3) корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост кој одбива да се користи со хидромелиорациониот систем (член 33);

4) корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост што селскостопанското земјиште го искористува за друга цел а не за земјоделско производство иако со урбанистичкиот план или со одлуката на општинското собрание што го заменува тој план тоа земјиште не е наменето да се искористува за таа цел (член 34);

5) корисникот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост кој селскостопан-

ското земјиште ќе му го даде во закуп на индивидуален земјоделски производител, а закупот на тоа земјиште претходно не ѝ го понудил на земјоделска организација, или селскостопанското земјиште му го дал во закуп на индивидуален земјоделски производител под условите што за него се поповолни од условите под кои ѝ го нудел земјиштето на земјоделската организација (член 83 став 1);

6) индивидуалниот земјоделски производител што ќе земе во закуп селскостопанско земјиште во поголема површина отколку што е тоа допуштено (член 82 став 2);

7) индивидуалниот земјоделски производител што ќе земе селскостопанско земјиште во закуп за време подолго отколку што е пропишано (член 85 став 3);

8) индивидуалниот земјоделски производител што селскостопанско земјиште земено во закуп му го дал на друго лице на искористување (член 88 став 1);

9) закуподавачот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост, кој на надлежниот орган не ќе достави заради евиденција еден примерок од договорот за закуп на селскостопанско земјиште (член 91 став 2).

XII. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 106

Со закон може да се ограничи вршењето на услуги со определени видови земјоделски машини на кои постои право на сопственост.

Член 107

На 5 ноември 1959 година престанаа да важат Законот за обработување на необработеното земјиште и Уредбата за арондација на земјиштата на земјоделските имоти и на селанските работни задруги.

Член 108

(1) Ако е според Законот за обработување на необработеното земјиште пред 5 ноември 1959 година започната постапката за привремено одземање на необработеното земјиште, но до тој ден не е донесено решение за привремено одземање на таквото земјиште, ќе се продолжи според одредбите од овој закон постапката со цел за донесување на решението за ставање на земјиштето под присилна управа.

(2) Ако е во постапката за привремено одземање на необработеното земјиште решението за привремено одземање на таквото земјиште донесено пред 5 ноември 1959 година, таа постапка ќе се продолжи според одредбите што биле во важност до тој ден.

(3) Ако е во случајот од ставот 2 на овој член решението за привремено одземање на земјиштето поништено пред или по 5 ноември 1959 година, постапката со цел за донесување на решението за ставање на земјиштето под присилна управа ќе се продолжи според одредбите од овој закон.

(4) Како одредби по кои во смисла на ст. 1 до 3 на овој член треба да продолжи постапката, се сметаат процесните и материјалноправните одредби.

Член 109

(1) Постапката за арондација започната пред 5 ноември 1959 година, ќе се продолжи според одредбите од овој закон ако до тој ден решение на комисијата за арондација не е донесено.

(2) Ако во постапката за арондација решението на комисијата за арондација е донесено пред 5 ноември 1959 година, таа постапка ќе се продолжи според одредбите што биле во важност до тој ден.

(3) Ако е во случајот од ставот 2 на овој член решението на комисијата за арондација поништено пред или по 5 ноември 1959 година, постапката за

арондација ќе се продолжи според одредбите од овој закон.

(4) Како одредби по кои во смисла на ст. 1. до 3 од овој член треба да се продолжи постапката, се сметаат процесните и материјалноправните одредби.

Член 110

До донесувањето на поблиски прописи, решение за тоа дали определено земјиште има својство на селскостопанско земјиште донесува во случај на спор органот на управата на општинското собрание надлежен за работите на земјоделството.

Член 111

Решението за ставање под присилна управа на селскостопанско земјиште (чл. 18 и 19) чиј сопственик е странски државјанин, се донесува по претходно прибавена согласност од сојузниот секретар за финансии.

Член 112

Одредбите од главата VIII на овој закон ќе се применуваат на договорите за закуп според кои обработката на земјиштето треба да се изврши по 1 јануари 1960 година.

Член 113

(1) На земјиште во општествена сопственост не може да се стекнува право на сопственост по пат на одржувачка.

(2) Одредбата на ставот 1 од овој член не се однесува на случаите во кои времето потребно за одржувачка истекло до 6 април 1941 година, како ниту на случаите што до 5 ноември 1959 година се расправени со правносилна судска пресуда.

Член 114

(1) Во поглед на земјиштето за кое според одредбите од републичкиот закон за уредување на имотните односи настанати со узурпација на земјиште во општествена сопственост, пред или по 5 ноември 1959 година е поведена управна постапка, не може да се поведе процесна постапка за признавање на право на сопственост врз основа на одржувачка, а ако е процесната постапка поведена пред поведувањето на управната постапка ќе се прекине до правносилното окончување на таа постапка.

(2) Ако е во управната постапка од ставот 1 на овој член правносилно утврдено дека нема место на признавање на право на сопственост на узурпираното земјиште, владетелот на тоа земјиште не може во процесна постапка да стави барање за утврдување на сопственоста на тоа земјиште по основот на одржувачка, а ако процесната постапка според одредбите од ставот 1 на овој член била прекината, тужбата ќе се отфрли.

(3) Нема да се смета за узурпирано земјиштето во поглед на кое до 6 април 1941 година се исполнети услови за одржувачка, предвидени со правните правила на имотното право.

Член 115

Со закон на републиката можат да се определат подрачјата во кои врз закупот на селскостопанско земјиште на кое постои право на сопственост нема да се применуваат одредбите од главната VIII на овој закон, освен одредбите на членот 82 од овој закон.

Член 116

На 25 март 1965 година престанува да важи Одлуката за преглед на утрините, пасиштата и други земјишта годни за приведување кон култура со цел за предавање на земјоделските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/62).

453.

Врз основа на членот 12 од Законот за измени и дополненија на Законот за здравственото осигурување на земјоделците („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65), Законодавно-правната комисија на Сојузната скупштина на својата седница од 12 април 1965 година го утврди долу изложениот пречистен текст на Основниот закон за здравствено осигурување на земјоделците.

Пречистениот текст на Основниот закон за здравственото осигурување на земјоделците го опфаќа Законот за здравственото осигурување на земјоделците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/63) и неговите измени и дополненија објавени во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65 во кои е означено времето на влегувањето во сила на тој закон и на неговите измени и дополненија.

АС бр. 376
24 април 1965 година
Белград

Претседател
на Законодавно-правната комисија
на Сојузната скупштина,
Јово Угричиќ, с. р.

ОСНОВЕН ЗАКОН ЗА ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА ЗЕМЈОДЕЛЦИТЕ

(пречистен текст)

Член 1

Со здравственото осигурување земјоделците си обезбедуваат користење на здравствена заштита според начелата на заемност и солидарност.

Член 2

Здравственото осигурување на земјоделците се воведува и се организира со републички закони и се спроведува според начелата на самофинансирањето и самоуправувањето на осигурениците, во рамките на заедниците на социјалното осигурување на земјоделците организирани согласно со одредбите од Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/65).

Член 3

Земјоделци, во смисла на овој закон, се сите лица што се занимаваат со земјоделска дејност како со редовно занимање, или со цел за стопанисување индивидуално се занимаваат со лов или риболов, без оглед дали имаат и приходи од друга самостојна дејност или самостојно занимање.

Како земјоделци, во смисла на овој закон, се сметаат и членовите на домаќинствата на лицата од ставот 1 на овој член што ги издржуваат тие.

На лицата што се занимаваат со земјоделска дејност, а кои се во работен однос или вршат друга дејност по основот на која имаат право на здравствено осигурување за сите осигурени случаи според Основниот закон за здравственото осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65) или според републички прописи донесени врз основа на членот 27 од тој закон, или тоа право го имаат како уживатели на пензија, односно уживатели на материјално обезбедување или на привремен надоместок според прописите за инвалидското осигурување, не им се обезбедува здравствено осигурување според овој закон сè додека го имаат својството на осигуреник според тие прописи.

Член 4

Здравственото осигурување на земјоделците се воведува со републички закон како основно осигу-

рување кое е општо, задолжително и единствено за сите земјоделци на територијата на републиката.

Со основното здравствено осигурување се обезбедува со закон определениот обем на здравствена заштита.

Член 5

Со основното здравствено осигурување им се обезбедува на земјоделците, како најмалку, право во целина на товар на фондот на комуналната заедница на социјалното осигурување на земјоделците (во понатамошниот текст: фондот на здравственото осигурување на земјоделците) да користат:

1) лекување во сите здравствени установи ако заболат од колера, чума, жолта треска, големи сипаници, пегавец, повратна треска, црвен тифус, паратифус, менингитис, летаргичен енцефалитис, заразна жолтица, сакагија, дифтерија, тетанус, црн пришт, лепра, беснило, Вејлова болест, туларемија, полиомиелитис, бабина треска, Кала-Азар, трахома, дизентерија, шарлах, црвен ветар, мали сипаници, голема кашлица, малтешка треска, Вангова болест, гонореја, лвес, мек чир, четврта венерична болест или микоза;

2) лекување во соодветни здравствени установи ако заболат од душевни болести, а заболениот лице е опасно за животот на други лица;

3) вакцинирање, ако е тоа задолжително според посебни прописи;

4) дезинфекција, дезинсекција и дератизација во стан, ако се медицински индицирани поради појава на заразна болест.

Член 6

Со републички закон се определува во кои случаи на здравствена заштита обезбедена со основното осигурување земјоделците имаат право да ја користат медицинската помош во целина на товар на фондот на здравственото осигурување на земјоделците, а во кои случаи фондот поднесува само определен дел од трошоците додека остатокот го поднесува самиот корисник на медицинската помош.

Кога со закон се обезбедува користење на некој вид медицинска помош за кој според Основниот закон за здравственото осигурување и според прописите донесени врз основа на него е предвидено учество на осигуреникот во поднесувањето на трошоците, осигурениците-земјоделци задолжително учествуваат во поднесувањето на трошоците најмалку во обемот и под условите што се определени со тие прописи за користење на одделни видови медицинска помош.

Член 7

Општинското собрание може да реши за земјоделците од определена имотна состојба да поднесува во целина или делумно на товар на средствата на општинскиот буџет дел од трошоците за определени видови медицинска помош кој според законот го поднесуваат самите корисници.

Член 8

Заедниците на социјалното осигурување на земјоделците можат, под условите предвидени со републички закон, да воведат проширено здравствено осигурување.

Со проширеното здравствено осигурување се обезбедуваат видови на здравствена заштита односно права кои не се обезбедуваат со основното осигурување, како и користење на здравствена заштита обезбедена со основното осигурување под поповолни услови во поглед на непосредното учество на осигурениците во трошоците за користење на одделни видови медицинска помош.

Проширеното здравствено осигурување може да се воведат за земјоделците на подрачјето на одделни заедници односно на одделни општини на подрачјето на заедницата.

Член 9

Самоуправувањето со здравственото осигурување го остваруваат осигурениците-земјоделци преку собранијата на комуналните заедници и републичката заедница на социјалното осигурување на земјоделците, во смисла на Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување.

Комунални заедници на социјалното осигурување на земјоделците се формираат на подрачјето за кое е формиран комунален завод за социјално осигурување кој во смисла на Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување ги врши работите за спроведување на здравственото осигурување на земјоделците. На подрачјето на еден комунален завод може да се формира една или повеќе комунални заедници на социјалното осигурување на земјоделците. Овие комунални заедници го договараат со комуналниот завод надоместокот за работите што тој завод ги врши за нив.

Собранието на комуналната заедница на социјалното осигурување на земјоделците го сочинуваат членовите избрани од изборните тела на осигурениците-земјоделци, формирани според републичките прописи со кои се регулира организацијата на самоуправувањето со здравственото осигурување на земјоделците.

Собранието на републичката заедница на социјалното осигурување на земјоделците го сочинуваат членовите избрани од собранието на комуналните заедници на социјалното осигурување на земјоделците на територијата на републиката.

Член 10

Средствата за здравствено осигурување на земјоделците се обезбедуваат со придонесите што ги плаќаат осигурениците-земјоделци. Со републички прописи можат да се установаат и други приходи за обезбедување на тие средства.

Од средствата остварени со придонесите се формираат фондови на здравственото осигурување за комуналните заедници на социјалното осигурување на земјоделците.

За определени ризици во спроведувањето на здравственото осигурување на земјоделците се установава здравствено реосигурување и се формира фонд на здравственото реосигурување за републичката заедница на социјалното осигурување на земјоделците.

Со фондовите формирани за заедниците на социјалното осигурување на земјоделците ракуваат заводите за социјално осигурување, според одредбите од Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување.

Член 11

Органот определен со републички пропис ќе го пропише начинот на кој средствата што ќе се остварат при наплатата на данокот на име придонес за здравствено осигурување на земјоделците ќе се уплатуваат за фондот на здравственото осигурување на земјоделците кај надлежниот комунален завод за социјално осигурување.

Член 12

Заедниците на социјалното осигурување на земјоделците спогодбено решаваат за работите од заеднички интерес за здравственото осигурување на земјоделците и можат спогодбено да ги определуваат заедничките средства потребни за остварување на задачите во работите од заеднички интерес. Во таа смисла заедниците на социјалното осигурување на земјоделците соработуваат и со заедниците на социјалното осигурување на работниците, согласно со Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување. /

Член 13

Здравствената заштита обезбедена со здравственото осигурување им ја даваат на осигурениците-земјоделци здравствените установи, со наплата на трошоците од фондовите и корисниците на начинот определен со републички закон.

Здравствената заштита што со овој закон и со републички закон им се обезбедува на осигурениците-земјоделци на товар на фондот, се регулира со републички закон, а поблиските услови и начинот за остварување на одделни видови медицинска помош се определуваат со правилниците што ги донесуваат собранијата на комуналните заедници на социјалното осигурување на земјоделците, согласно со одредбите со кои се регулира начинот за остварување на здравствената заштита според Основниот закон за здравственото осигурување.

Член 14

Со републички закон се утврдува: обемот на здравствената заштита од основното здравствено осигурување; условите и начинот за воведување на проширено здравствено осигурување; учество на осигурениците во плаќањето на трошоците за користење на одделни видови медицинска помош; постапката за остварување на правата и начинот на пресметување и наплата на трошоците за медицинска помош од фондовите и корисниците; височината на придонесот и начинот на финансирање на здравственото осигурување на земјоделците; начинот на формирање на заедниците на социјалното осигурување на земјоделците и организацијата на самоуправувањето со здравственото осигурување, начинот за склучување на договорите за обезбедување на здравствените услуги на осигурениците-земјоделци согласно со одредбите од Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување, како и другите односи што произлегуваат од спроведувањето на здравственото осигурување на земјоделците.

За склучувањето со здравствените установи на договори за давање здравствена заштита на осигурениците-земјоделци одлучува собранието на комуналната заедница на социјалното осигурување на земјоделците.

Договорите склучени помеѓу комуналниот завод за социјално осигурување и здравствените установи на неговото подрачје важат, во поглед на договорените надоместоци за здравствените услуги, за сите заводи односно заедници на осигурениците-земјоделци чии осигуреници користат услуги на тие установи.

454.

Врз основа на членот 24 од Законот за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/65), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ОСНОВАЊЕТО, СОСТАВОТ И ЗАДАЧИТЕ НА АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЈА НА СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

1. Се основа Административна комисија на Сојузниот извршен совет.
2. Административната комисија има претседател и определен број членови што ги определува Сојузниот извршен совет.
3. Задача на Административната комисија е: да донесува решенија во управната постапка од надлежноста на Сојузниот извршен совет; да го заврши преведувањето на пензиите определени според чл. 80 и 132 од Законот за пензиското осигурување од 1957 година; да решава за жалбите против решенијата на сојузните органи на управата (државни секретаријати, сојузни секретаријати и дру-

ги самостојни органи на управата); да решава за барањата за заштита на законитоста што ги поднесува сојузниот јавен обвинител против решенијата на сојузните органи на управата; да им дава претходно одобрение на југословенски државјани за примање странски одликувања; да ги врши правата од членот 17 на Законот за јавното правобранителство; да решава по молбите и поплаките упатени до Сојузниот извршен совет, за чие решавање не се надлежни управните органи или судовите; да му дава на Сојузниот извршен совет предлози за исклучително пензионирање според чл. 36 и 96 од Основниот закон за пензиското осигурување и да издава решенија.

4. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 71

19 мај 1965 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател
Петар Стамболиќ, с. р.

455.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2, во врска со членот 37 став 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со сојузниот секретар за здравство и социјална политика и со сојузниот секретар за земјоделство и шумарство, сојузниот секретар за индустрија и трговија пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА АЛКОХОЛНИТЕ ПИЈАЛОЦИ, ПИВОТО, ВЕШТАЧКИТЕ БЕЗАЛКОХОЛНИ ПИЈАЧКИ И ШУРУПИ, МИНЕРАЛНИТЕ ВОДИ И СОДА-ВОДАТА, МРАЗОТ И ОЦЕТОТ

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на алкохолните пијалаци, пивото, вештачките безалкохолни пијачки и шурупи, минералните води и сода-водата, мразот и оцетот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/63) во членот 4 по ставот 4 се додава нов став 5, кој гласи:

„Декларацијата не смее да содржи ознаки (називи, слики, цртежи и сл.) што би можеле да го доведат потрошувачот во заблуда во поглед на потеклото и квалитетот на производот.“

Член 2

Во членот 11 став 1 зборот: „растителни“ се заменува со зборот: „овошни“.

Член 3

Во членот 15 став 3 зборовите: „повеќе од 40 vol %“ се заменуваат со зборовите: „најмалку 40 vol %“.

Член 4

Во членот 18 ставот 2 се менува и гласи:
„Заради подобрување на квалитетот можат при производството и доработката на вињак да се употребат растителни производи што не се штетни по здравјето на луѓето.“
По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:
„Забрането е производството на вињак со додавање на шпирит, вештачки ароми и сл. (вештачки вињак).“

Член 5

Во членот 24 ставот 2 се менува и гласи:
„По завршетокот на дестилацијата на мастика може да ѝ се додаде шеќер, со тоа што вкупната количина на екстракт со шеќерот да не смее да надминува 10 g/l.“

Член 6

Во членот 27 точката 1 се менува и гласи:

„1) да не содржи помалку од 24 ниту повеќе од 50 vol% алкохол;“.

Член 7

Во членот 33 на крајот точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „со тоа што да можат тие да содржат и повеќе од 50 но не повеќе од 60 vol% алкохол“.

Член 8

Во членот 40 став 1 зборовите: „алкохол и вода“ се заменуваат со зборовите: „алкохол, вода и шеќер“.

Член 9

По членот 44 се додава нов член 44а, кој гласи:
„Забрането е да се произведуваат шерибренди ликер и мараскино ликер со помош на бои и вештачки ароми.“

Член 10

Во членот 59 став 1 зборовите: „до 20%“ се заменуваат со зборовите: „до 30%“.

Член 11

Во членот 60 во точката 10 на крајот точката се заменува со точка и запирка и по тоа се додава нова точка 11, која гласи:

„11) јодната реакција на скроб да е негативна.“

Член 12

Во членот 61 ставот 3 се брише.

Член 13

Во членот 73 ставот 2 се брише.

Досегашните ст. 3 и 4 стануваат ст. 2 и 3.

Член 14

Во членот 80 зборот: „три“ се заменува со зборот: „шест“.

Член 15

Во членот 93 по ставот 2 се додаваат два нови става, кои гласат:

„Разблажен вински оцет е производ добиен од чист вински оцет разблажен со вода, без никакви други додатоци (боја, оцетна киселина и др.).

Разблажен вински оцет мора да содржи најмалку 1,5 грам екстракт без шеќер на секој процент оцетна киселина, а оцетна киселина и сулфурдиоксид мора да содржи како и винскиот оцет.“

Член 16

Во членот 100 ставот 3 се менува и гласи:

„Прометот на мало на концентрирана оцетна киселина се врши според одредбите од Законот за производството и прометот на отрови („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65).“

Член 17

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 990

17 мај 1965 година

Белград

Сојузен секретар
за индустрија и трговија,
Хакија Поздерац, с. р.

456.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2, во врска со членот 37 став 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со сојузниот секретар за здравство и социјална политика и со сојузниот секретар за земјоделство и шумарство, сојузниот секретар за индустрија и трговија пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА КАФЕТО И СУРОГАТИТЕ НА КАФЕ, ЧАЈОТ, ЗАЧИНИТЕ, КОНЦЕНТРАТИТЕ ЗА СУПА, ПЕКАРСКИОТ КВАСЕЦ, ПРАШКОТ ЗА ПЕЦИВО, ПРАШКОТ ЗА ПУДИНГ, ДИЕТИТСКИТЕ ПРОИЗВОДИ И АДТИВИТЕ

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на кафето и сурогатите на кафе, чајот, зачините, концентратите за супа, пекарскиот квасец, прашокот за пециво, прашокот за пудинг, диететските производи и адитивите („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/63 и 2/64) во членот 15 став 3 зборовите: „бразилско кафе може да содржи“ се заменуваат со зборовите: „бразилско и јеменско кафе можат да содржат“.

Член 2

Во членот 16 став 4 бројот: „120“ се заменува со бројот: „140“, а по зборот: „бодови“ запирката и зборовите: „со тоа што во таа мостра да нема повеќе од 20 црни зрна“ се бришат.

Член 3

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 45/1

21 мај 1965 година

Белград

Сојузен секретар
за индустрија и трговија,
Хакија Поздерац, с. р.

457.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2, во врска со членот 37 став 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со сојузниот секретар за здравство и социјална политика и со сојузниот секретар за земјоделство и шумарство, сојузниот секретар за индустрија и трговија пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА ОВОШЈЕТО, ЗЕЛЕНЧУКОТ И ПЕЧУРКИТЕ И ПРОИЗВОДИТЕ ОД ОВОШЈЕ, ЗЕЛЕНЧУК И ПЕЧУРКИ

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на овошјето, зеленчукот и печурките и производите од овошје, зеленчук и печурки („Службен лист на СФРЈ“ бр. 27/64) во членот 19 зборовите: „најмногу 5% се заменуваат со зборовите: „најмногу 10%“.

Член 2

Во членот 27 се додава нов став 2, кој гласи:
„Јаболките од II квалитет можат да содржат до 4% црвосани плодови, а оштетувањата од болести, штетници, град, мраз, средства за заштита на растенијата и од механички повреди можат да изнесуваат вкупно најмногу до 2,5 cm² на еден плод.“

Член 3

Во членот 45 став 1 зборовите: „30 mm“ се заменуваат со зборовите: „40 mm“.

Член 4

Во членот 47 ставот 3 се брише.

Член 5

Во членот 51 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Во единица пакување сливите од овој квалитет можат да содржат до 10% плодови без рачки.“

Досегашните ст. 3 и 4 стануваат ст. 4 и 5.

Член 6

Во членот 123 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„По исклучок од одредбата на ставот 2 од овој член, лимонот „verdeli“ може да има светлозелена боја.“

Член 7

Во членот 130 се додава нов став 2, кој гласи: „По исклучок од одредбата на ставот 1 од овој член, плодовите на лимон од ситни сорти („baladi“ и сл.) можат да имаат пречник помал од 45 mm, но не помал од 35 mm.“

Член 8

Во членот 188 зборовите: „со слама или со друг погоден материјал“ се заменуваат со зборовите: „со погоден материјал но не со слама“.

Член 9

Во членот 295 зборовите: „до 10%“ се заменуваат со зборовите: „до 5%“.

Член 10

Во членот 343 став 1 по точката 1 се додава нова точка 2, која гласи:

„2) до 14% шеќер во вид на шеќерен шуруп кај овошен сок од црна рибизла и боровница;“.

Досегашните точ. 2 до 5 стануваат точ. 3 до 6.

Член 11

Во членот 345 во точката 4 бројот: „0,05“ се заменува со бројот: „0,5“.

Член 12

Во членот 356 во точката 3 зборовите: „аскорбинска, лимонска“ се заменуваат со зборовите: „аскорбинска, винска и лимонска“.

Член 13

Во членот 357 во точката 5 по зборовите: „произлегуваат од овошје,“ се додаваат зборовите: „освен кај шурупот од јаготка, малинка, капинка и мешан шуруп кај кои најмалку 3% сува материја мораат да произлегуваат од овошје,“.

Член 14

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 45/1

21 мај 1965 година

Белград

Сојузен секретар
за индустрија и трговија,
Хакија Поздерац, с. р.

458.

Врз основа на членот 17 ст. 1 и 2, членот 19 став 2 и членот 21 став 3 од Законот за мерните единици и мерилата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 45/61 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65), сојузниот секретар за индустрија и трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА МЕРИЛАТА ШТО ПОДЛЕЖАТ НА ЗАДОЛЖИТЕЛЕН ПРЕГЛЕД

1. Во Наредбата за определување на мерилата што подлежат на задолжителен преглед („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 2/64) во точката 1 став 2 по зборот: „садови“ запирката и зборовите: „освен ако тие мерила служат за сместување алкохолни пијалози, безалкохолни пијачки или оцет“ се бришат.

2. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 1434/1

24 мај 1965 година

Белград

Сојузен секретар
за индустрија и трговија,
Хакија Поздерац, с. р.

459.

Врз основа на членот 19 став 2 од Законот за движењето и престојот на странци во Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 13/65), сојузниот секретар за внатрешни работи пропишува

УПАТСТВО

ЗА ИЗДАВАЊЕ ВИЗИ ОД СТРАНА НА ПОВЕРЕНСТВАТА ЗА КОНТРОЛА НА ПАТНИЧКИОТ СООБРАКАЈ ПРЕКУ ДРЖАВНАТА ГРАНИЦА

1. За да се олесни туристичкиот промет преку државната граница, а под условите утврдени со Законот за движењето и престојот на странци во Југославија, поверенствата за контрола на патничкиот сообраќај преку државната граница ќе им издаваат влезно-излезни и транзитни визи за едно патување на државјани од земјите определени со ова упатство, и тоа:

1) на државјани на државите со кои Југославија одржува дипломатски или конзуларни односи — од 1 октомври текуштата до 30 април наредната година;

2) на државјани на државите со кои Југославија одржува дипломатски или конзуларни односи, а кои со воздухоплови, јахти и траекти доаѓаат во Југославија — во текот на целата година;

3) на државјани од Австрија, Белгија, Франција, Холандија, Канада, Луксембург, САД, СССР, Велика Британија, од земјите на Африка, Јужна и Средна Америка и Азија (освен Кина и Турција) — во текот на целата година;

4) на државјани од Грција и Турција, само кога преку Југославија се враќаат во својата земја (транзитни визи) — во текот на целата година.

2. Ова упатство влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 625/1

17 мај 1965 година

Белград

Сојузен секретар
за внатрешни работи,
Милан Мишковиќ, с. р.

460.

Врз основа на членот 4 став 1, членот 25 став 4 и членот 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Полски телефонски кабел со изолација од PVC маса, TN 80 — — JUS N.C2.180

Телефонска монтажна жица со изолација од PVC маса, TM 20 — — JUS N.C2.220

Монтажна жица со изолација и обвивка од PVC маса и електрична заштита, TM 21 — — — JUS N.C2.221

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1965 година.

4. Југословенскиот стандард Телефонски монтажен тел со PVC изолација TM 20 — JUS N.C2.220, донесен со Решението за југословенските стандарди за електрични спроводници изолирани со поливинил маса („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 46/53), престанува да важи на 1 октомври 1965 година.

Бр. 23-3516/1
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

461.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ЕЛЕКТРОНИКАТА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Конектори за фреквенции до 3 МНз за телекомуникации и електроника:

Општи технички услови — — — JUS N.R4 060

Методи на мерење — — — — JUS N.R4 061

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1965 година.

Бр. 23-3513
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

462.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА НАДЗЕМНИ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНИ ВОДОВИ**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува следниот југословенски стандард:

Бакарни и алуминиумски цевчиња за спојување на телекомуникациски надземни водови — — — — JUS N.F3.050

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е задолжителен и влегува во сила на 1 октомври 1965 година.

Бр. 23-3514/1
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

463.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ЕЛЕКТРИЧЕН ИНСТАЛАЦИОНЕН МАТЕРИЈАЛ**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Инсталациони склопки:

Технички услови и испитувања — JUS N.E0.310

Видови спојеви — — — — — JUS N.E3.101

Инсталациони цевки и прибор:

Изолациони лулчиња за свиткани уводници — — — — — JUS N.E1.031

Свиткани уводници — — — — — JUS N.E1.046

Инсталациони кутии. Технички услови и испитувања — — — — — JUS N.E1.101

Бајонет-грла за сијалици. Технички услови и испитувања — — —	JUS N.E3.050
Бајонет-грло B15. Главни мери — —	JUS N.E3.051
Бајонет-грло B22d. Главни мери — —	JUS N.E3.052
Гранични мерила за грла и подножја. Заобление на рабовите — — —	JUS N.E3.060
Гранично мерило за проверување на гилзата на бајонет-грла B15 и B22	JUS N.E3.061
Гранично мерило за проверување на прорезот на гилзата од бајонет-грла B15 и B22 — — — — —	JUS N.E3.062
Гранично мерило за проверување на федерите од бајонет-грла B15 и B22 — — — — —	JUS N.E3.063

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1966 година.

Бр. 16-3457
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

464.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ИСПИТУВАЊЕТО НА МАШИНИТЕ ЗА АЛАТКИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Испитување на машините за алатки. Услови на точноста на приорот за испитување:

Точност на контролните линијки — —	JUS M.G0.301
Точност на мерните трнови — —	JUS M.G0.302
Точност на мерните валци — — —	JUS M.G0.303
Точност на мерните аголници — — —	JUS M.G0.304
Точност на либела — — — —	JUS M.G0.305
Точност на мерните часовници — —	JUS M.G0.306

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1966 година.

Бр. 11-3454
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

465.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ЦЕВНИ СПОЈКИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Цевни спојки:

Спојки за гумени црева за преточување течни горива. Диспозиција	JUS M.B6.400
Спојки за гумени црева за преточување течни горива. Машки дел	JUS M.B6.401
Спојки за гумени црева за преточување течни горива. Женски дел — — — — —	JUS M.B6.402
Помошни спојки за гумени црева за преточување течни горива. Диспозиција — — — — —	JUS M.B6.430
Помошни спојки за гумени црева за преточување течни горива. Тело на спојката — — — — —	JUS M.B6.431
Помошни спојки за гумени црева за преточување течни горива. Држач на прстенест ускочник — — — — —	JUS M.B6.432
Помошни спојки за гумени црева за преточување течни горива. Прстенест ускочник — — — — —	JUS M.B6.433
Цевна наставка со внатрешен навој за приклучување гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.450
Цевна наставка со надворешен навој за приклучување гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.451
Цевна наставка со прирабница за приклучување гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.452
Редукциона спојка за гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.453
Приклучок на цевна спојка за преточување течни горива од вагонцистерни — — — — —	JUS M.B6.460
Четирикрака разводна спојка за гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.470
Трокрака разводна спојка за гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.471
Двокрака разводна спојка за гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.472
Капи за спојки за гумени црева за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B6.480
Обујмица за капи според JUS M.B6.480	JUS M.B6.481
Свездести навртки за цевни спојки за преточување течни горива — — — — —	JUS M.B1.780

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1966 година.

Бр. 11-3517/1
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

466.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА СУПЕР-БАЛОН-ГУМИ ОД МЕТРИЧКА СЕРИЈА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува следниот југословенски стандард:

Супербалон-гуми за патнички автомобили. Метричка серија — — JUS G.E3 105

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение се применува од 1 септември 1965 година.

Бр. 14-3455
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

467.

Врз основа на членот 4 став 1, членот 25 став 4 и членот 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ИНДУСТРИЈАТА НА НАФТА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните Југословенски стандарди:

Маст за високи притисоци, мека (MVP-2) — — — — — JUS B.H3.622
Маст за високи притисоци, средна MVP-3) — — — — — JUS B.H3.623
Повеќенаменска маст, многу мека (VM-1) — — — — — JUS B.H3.631
Повеќенаменска маст, мека (VM-2) — — — — — JUS B.H3.632
Повеќенаменска маст, средна (VM-3) — — — — — JUS B.H3.633
Маст за тркалечки лагери, мека (MKL-2) — — — — — JUS B.H3.642
Маст за тркалечки лагери, средна (MKL-3) — — — — — JUS B.H3.643
Маст за високи температури, тврда (MVT-4) — — — — — JUS B.H3.644
Маст за високи температури, брикетна (MVT-B) — — — — — JUS B.H3.648

Методи за испитување на маста за подмачкување — — — — — JUS B.H3.239

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1965 година.

4. Престануваат да важат следните југословенски стандарди:

Маст врз базата на натриумов сапун или мешан натриумов и калциумов сапун — мека — — — — — JUS B.H3.531

Маст врз базата на натриумов сапун или мешан натриумов и калциумов сапун — средна — — — — — JUS B.H3.532

Маст врз базата на натриумов сапун — за горешти лежаи — — — — — JUS B.H3.537

Маст врз базата на натриумов сапун — брикетна — — — — — JUS B.H3.539

Маст врз базата на калциумов сапун — многу мека — — — — — JUS B.H3.562

Маст врз базата на калциумов сапун — мека — — — — — JUS B.H3.563

Маст врз базата на калциумов сапун — средна — — — — — JUS B.H3.564

донесени со Решението за југословенските стандарди за течни горива, конзистентна маст и активирани масла („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/55);

Маст врз база на калциумов сапун, средна, графитирана (KSG-3) — — — — — JUS B.H3.542

донесени со Решението за југословенските стандарди за производство и преработка на нафта („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/58);

Маст за високи температури, брикетна — — — — — JUS B.H3.547

донесен со Решението за југословенските стандарди од областа на производството и преработката на нафта и на методите за испитување на производите од нафта („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/63).

5. Југословенските стандарди од точката 4 на ова решение престануваат да важат на 1 октомври 1965 година.

Бр. 08-3453
22 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

468.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА САНИТЕТСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ПОТРЕБИТЕ ЗА ЗАБАРСТВОТО

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Санитетски материјал:
Основни забарски акрилатни смоли JUS H.H2.815
Забарски цинкфосфат-цемент — — — — — JUS H.H2.817
Забарски силикатни и силико-фосфатен цемент — — — — — JUS H.H2.818

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 октомври 1965 година.

Бр. 19-3566/1
27 мај 1965 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката врз основа на членот 217 став 1 точка 3 од Уставот, а на предлог од државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТА НА ИЗВОНЕРДНИОТ И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РОМАНСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНЕРДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РОМАНСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

I

Се отповикува

Арсо Милатовиќ од должноста на извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Романската Народна Република.

II

Се назначува

Јакша Петриќ, досегашен функционер на Сојузниот одбор на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на Југославија, за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Романската Народна Република.

III

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 8
21 мај 1965 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

РЕШЕНИЈА

Врз основа на членот 37 став 4 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ И НАЗНАЧУВАЊЕ ПРЕТСЕДАТЕЛ НА СОЈУЗНАТА КОМИСИЈА ЗА ВЕРСКИ ПРАШАЊА

1. Се разрешува од должноста на претседател на Сојузната комисија за верски прашања Мома

Марковиќ, досегашен сојузен секретар за здравство и социјална политика.

2. За претседател на Сојузната комисија за верски прашања се назначува Милутин Морача, член на Сојузниот извршен совет.

Б. бр. 108
19 мај 1965 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 33 од Законот за сојузната управа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ПОТСЕКРЕТАР ВО СОЈУЗНИОТ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СООБРАКАЈ И ВРСКИ

За потсекретар во Сојузниот секретаријат за сообраќај и врски се назначува Димитар Бојковски, потпретседател на Стопанската комора на СР Македонија.

Б. бр. 119
19 мај 1965 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Во согласност со одредбата на членот 5 од Конвенцијата за пловидбениот режим на Дунав („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/49), а врз основа на членот 19 од Законот за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ПРЕТСТАВНИК НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО ДУНАВСКАТА КОМИСИЈА

За претставник на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Дунавската комисија се назначува Гуро Јовиќ, ополномоштен министер во Државниот секретаријат за надворешни работи.

Б. бр. 120
19 мај 1965 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 23 од Законот за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИМЕНУВАЊЕ ПРЕТСЕДАТЕЛ И ЧЛЕНОВИ НА АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЈА НА СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

1. За претседател и членови на Административната комисија на Сојузниот извршен совет се именуваат:

за претседател:

1) Фадил Хоџа, член на Сојузниот извршен совет;

за членови:

2) Филип Бајковиќ, член на Сојузниот извршен совет;

3) Милутин Морача, член на Сојузниот извршен совет.

2. Ова решение влегува во сила кога ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“.

Б. бр. 124

19 мај 1965 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 6 од Законот за усогласување со Уставот на прописите за установите што ги основале сојузни органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ОРГАНИТЕ И ОРГАНИЗАЦИИТЕ ШТО ДЕЛЕГИРААТ ПРЕТСТАВНИЦИ НА ОПШТЕСТВЕНАТА ЗАЕДНИЦА ВО СОВЕТОТ НА НОВИНСКАТА УСТАНОВА СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ

1. Во Советот на Новинската установа Службен лист на СФРЈ делегираат претставници:

1) Државниот секретаријат за надворешни работи;

2) Сојузниот секретаријат за финансии;

3) Сојузниот секретаријат за информации;

4) Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за законодавство и организација;

5) Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за сојузен буџет и општи работи;

6) Секретаријатот на Сојузната скупштина.

2. Органите од точката 1 на ова решение делегираат во советот на Новинската установа Службен лист на СФРЈ по еден претставник.

Секретаријатот на Сојузниот извршен совет за сојузен буџет и општи работи делегира претставник од тој Секретаријат или од други стручни служби на Сојузниот извршен совет.

Б. бр. 123

19 мај 1965 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Петар Стамболиќ, с. р.

Врз основа на членот 6 од Законот за усогласување со Уставот на прописите за установите што ги основале сојузни органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65) Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ОРГАНИТЕ И ОРГАНИЗАЦИИТЕ ШТО ДЕЛЕГИРААТ ПРЕТСТАВНИЦИ НА ОПШТЕСТВЕНАТА ЗАЕДНИЦА ВО СОВЕТОТ НА МУЗЕЈОТ НА РЕВОЛУЦИЈАТА НА НАРОДИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА

1. Во советот на Музејот на револуцијата на народите на Југославија делегираат претставници:

1) Сојузниот одбор на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на Југославија;

2) Сојузниот одбор на Сојузот на здруженијата на борците на Народноослободителната војна;

3) Централниот комитет на Сојузот на комунистите на Југославија;

4) Централниот комитет на Сојузот на младина на Југославија;

5) Институтот за изучување на работничкото движење;

6) Државниот секретаријат за народна одбрана;

7) Сојузниот секретаријат за образование и култура.

2. Органите и организациите од точката 1 на ова решение делегираат во советот на Музејот на револуцијата на народите на Југославија по еден претставник.

Б. бр. 122

19 мај 1965 година

Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,

Петар Стамболиќ, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

„Службени гласник Социјалистичке Републике Србије“ во бројот 13 од 27 март 1965 година објавува:

Закон за изборот на органите на управувањето во работните организации;

Закон за јавниот превоз во друмскиот сообраќај;

Закон за државјанството на Социјалистичка Република Србија;

Закон за второстепените комисији за утврдување на пензискиот стаж

Одлука за највисоката граница на вонредниот придонес за основно здравствено осигурување на земјоделците

Наредба за височината на трошоците нужни за остварување на личниот доход од авторски права.

Во бројот 14 од 3 април 1965 година објавува:

Закон за престанок на важењето на Законот за држењето и носењето на оружје;

Закон за височината на приходите на домаќинството и за начинот на користење и губење на правото на заштитен додаток на пензија

Закон за подеталните услови за остварување и користење правото на материјално обезбедување на вдовица што не ги исполнува условите за здобивање со правото на семејна пензија

Закон за подеталните услови под кои се смета дека осигуреникот издржува определени членови на семејството;

Закон за исплатувањето на привремената пензија или инвалиднина на југословенските државјани по основот на правото здобиено кај странски носител на социјално осигурување;

Закон за измени на Законот за мерките за спроведување на Законот за искористувањето на земјоделското земјиште;

Закон за опачарската дејност

Закон за измени и дополненија на Законот за заштитата на добитокот од заразите кај добитокот

Закон за Републичкиот фонд за унапредување на кинематографијата;

Закон за измени и дополненија на Законот за урбанистичкото и регионалното просторно планирање

Закон за надлежноста на автономните покраини за основање претпријатија за патишта и заедници на претпријатијата за патишта

Закон за измени на Законот за експлоатација на туларската и грнчарската глина, песок, чакал и камен;

Закон за престанок на важењето на Законот за реонизација на овоштарството и лозарството;

Закон за измени на Законот за изградбата на инвестициони објекти ;

Закон за измени на Законот за задолжителното вештачко осеменување на кравите и овците

Закон за измени и дополненија на Законот за искористување на пасиштата

Закон за измени и дополненија на Законот за Републичкиот заемен фонд на студентите;

Закон за измени и дополненија на Законот за условите за изградба на станбени згради на село

Закон за измени и дополненија на Законот за социјалните установи;

Закон за престанок на важењето на Законот за заштита на земјиште од ерозија и за уредување на пороите;

Закон за Републичкиот фонд за унапредување на издавачката дејност;

Закон за Републичкиот фонд за унапредување на културните дејности;

Одлука за определување републички орган за давање согласност на решенијата за унапредување на службениците во звање на виш советник во републичките и други органи;

Наредба за дополние на Наредбата за забрана на ловот на риби и други полезни водни животни под определената височина и за време на ловосторот;

Одлука за надлежноста на органот на управата на Собранието на општината Нови Бечеј надлежен за станбените работи во одлучувањето по барање од Дуин Тоша од Нови Бечеј за издвојување на состанарски делови на стан во неговата станбена зграда.

СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА ЦРНА ГОРА

„Службени лист Социјалистичке Републике Црне Горе“ во бројот 35 од 28 декември 1964 година објавува:

Одлука за измена на Општествениот план на СР Црна Гора за 1964 година;

Деловник на Уставниот суд на Црна Гора;

Одлука на Уставниот суд на Црна Гора за поништување на Одлуката на Собранието на општината Биело Поле од 9 мај 1964 година за воведување местен самопридонес за селата Бабајки и Чокрлие;

Одлука на Уставниот суд на Црна Гора за поништување на членот 3 став 2 ал. 1 на Одлуката на Собранието на општината Биело Поле од 9 мај 1964 година за воведување местен самопридонес за село Лиеска;

Одлука на Уставниот суд на Црна Гора за поништување на членот 3 став 2 ал. 1 на Одлуката на Собранието на општината Биело Поле за воведување местен самопридонес за село Муслики.

СОДРЖИНА

	Страна
451. Закон за стопанските престапи (пречистен текст) — — — — —	1065
452. Основен закон за искористувањето на селскостопанското земјиште (пречистен текст) — — — — —	1076
453. Основен закон за здравственото осигурување на земјоделците (пречистен текст) — — — — —	1086
454. Одлука за основањето, составот и задачите на Административната комисија на Сојузниот извршен совет — — — — —	1088
455. Правилник за измени и дополненија на Правилникот за квалитетот на алкохолните пијалочи, пивото, вештачките безалкохолни пијачки и шурупи, минералните води и сода-водата, мразот и оцетот — — — — —	1088
456. Правилник за измени на Правилникот за квалитетот на кафето и сурогатите на кафе, чајот, зачините, концентратите за супа, пекарскиот квасец, прашокот за пециво, прашокот за пудинг, диететските производи и адитивите — — — — —	1089
457. Правилник за измени и дополненија на Правилникот за квалитетот на овошјето, зеленчукот и печурките и производите од овошје, зеленчук и печурки — — — — —	1089
458. Наредба за измена на Наредбата за определување на мерилата што подлежат на задолжителен преглед — — — — —	1090
459. Упатство за издавање визи од страна на поверенствата за контрола на патничкиот сообраќај преку државната граница — — — — —	1090
460. Решение за југословенските стандарди од областа на телекомуникациите — — — — —	1091
461. Решение за југословенските стандарди од областа на електрониката и телекомуникациите — — — — —	1091
462. Решение за југословенскиот стандард за надземни телекомуникациони водови — — — — —	1091
463. Решение за југословенските стандарди за електричен инсталационен материјал — — — — —	1091
464. Решение за југословенските стандарди од областа на испитувањето на машините за алатки — — — — —	1092
465. Решение за југословенските стандарди за цевни спојки — — — — —	1092
466. Решение за југословенскиот стандард за супербалон-гуми од метричка серија — — — — —	1093
467. Решение за југословенските стандарди од областа на индустријата на нафта — — — — —	1093
468. Решение за југословенските стандарди за санитарски материјал за потребите на заварството — — — — —	1093

Издава Новинска установа „Службен лист на СФРЈ“, Белград, Јована Ристиќа 1. Пошт. факт. 226.

— Директор и одговорен уредник Љубодраг Ѓурик, Улица Јована Ристиќа бр. 1. —
Печат на Белградскиот графички завод, Белград, Булевар војводе Мишиќа бр. 17